

Europeiska unionens officiella tidning

ISSN 1725-2628

L 78

förtiosjunde årgången

16 mars 2004

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

Kommissionens förordning (EG) nr 476/2004 av den 15 mars 2004 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	1
Kommissionens förordning (EG) nr 477/2004 av den 15 mars 2004 om fastställande av lägsta försäljningspriset för nötkött till försäljning enligt det andra anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 276/2004	3
★ Kommissionens förordning (EG) nr 478/2004 av den 15 mars 2004 om frisläppande av säkerheter för de importlicenser för förmånssocker som har utfärdats enligt förordning (EEG) nr 2782/76	5
★ Kommissionens förordning (EG) nr 479/2004 av den 15 mars 2004 om fastställande av de kvantiteter som för skörden 2004 i Italien får överföras till en annan sortgrupp inom ramen för garantitröskeln i sektorn för råttobak	6
★ Kommissionens förordning (EG) nr 480/2004 av den 15 mars 2004 om ändring av förordning (EG) nr 2182/2002 när det gäller undantag för 2004 från de tidsfrister som fastställts för meddelande av de preliminära finansieringsplanerna för åtgärder som finansieras av Gemenskapens tobaksfond och för den definitiva fördelningen av fondens resurser mellan medlemsstaterna	8
Kommissionens förordning (EG) nr 481/2004 av den 15 mars 2004 om fastställande av exportbidrag för griskött	9
Kommissionens förordning (EG) nr 482/2004 av den 15 mars 2004 om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn	11
Kommissionens förordning (EG) nr 483/2004 av den 15 mars 2004 om fastställande av representativa priser för fjäderfakött, ägg och äggalbumin samt om ändring av förordning (EG) nr 1484/95	14
Kommissionens förordning (EG) nr 484/2004 av den 15 mars 2004 om fastställande av gemenskapens producent- och importpriser för nejlikor och rosor för tillämpning av importordningen för vissa blommor med ursprung i Cypern, Israel, Jordanien och Marocko samt Västbanken och Gazaremsan	16

Kommissionens förordning (EG) nr 485/2004 av den 15 mars 2004 om återinförande av förmånstullar vid import av enkelblommiga nejlikor (standard) med ursprung i Jordanien	18
Kommissionens förordning (EG) nr 486/2004 av den 15 mars 2004 om upphävande av förmånstullarna och om återinförande av Gemensamma tulltaxans tull på import av nejlikor (standard) med ursprung i Västbanken och Gaza	20

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Rådet

2004/246/EG:

★ Rådets beslut av den 2 mars 2004 om bemyndigande för medlemsstaterna att i Europeiska gemenskapens intresse underteckna, ratificera eller ansluta sig till 2003 års protokoll till 1992 års internationella konvention om upprättandet av en internationell fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja, och om bemyndigande för Österrike och Luxemburg att i Europeiska gemenskapens intresse ansluta sig till de instrument som ligger till grund för protokollet	22
2003 års protokoll till 1992 års internationella konvention om upprättandet av en internationell fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja	24
1992 års ändringsprotokoll till 1969 års internationella konvention om ansvarighet för skada orsakad av förorening genom olja	32
1992 års ändringsprotokoll till 1971 års internationella konvention om upprättandet av en internationell fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja	40

Kommissionen

2004/247/EG:

★ Kommissionens beslut av den 10 mars 2004 om att inte uppta simazin i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG och om återkallande av godkännande för växtskyddsmedel som innehåller detta verksamma ämne ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2004) 727]	50
---	----

2004/248/EG:

★ Kommissionens beslut av den 10 mars 2004 om att inte uppta atrazin i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG och om återkallande av godkännande för växtskyddsmedel som innehåller detta verksamma ämne ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2004) 731]	53
---	----

2004/249/EG:

★ Kommissionens beslut av den 11 mars 2004 om ett frågeformulär för medlemsstaternas rapportering om genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/96/EG om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter (WEEE) ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2004) 714]	56
--	----

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 476/2004**av den 15 mars 2004****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 mars 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 mars 2004.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1947/2002 (EGT L 299, 1.11.2002, s. 17).

BILAGA

till kommissionens förordning av den 15 mars 2004 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	121,1
	204	86,6
	212	121,4
	999	109,7
0707 00 05	052	137,5
	068	141,1
	096	88,7
	204	26,1
	999	98,4
0709 10 00	220	77,3
	999	77,3
0709 90 70	052	109,4
	204	54,6
	999	82,0
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	46,4
	204	51,0
	212	60,3
	220	46,1
	400	65,3
	624	65,1
	999	55,7
0805 50 10	052	53,0
	999	53,0
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	45,0
	388	90,8
	400	120,6
	404	90,4
	508	66,9
	512	89,5
	524	94,9
	528	92,3
	720	88,2
	800	99,6
	999	87,8
0808 20 50	388	69,7
	512	69,9
	528	73,3
	999	71,0

(¹) Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2081/2003 (EGT L 313, 28.11.2003, s. 11). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 477/2004**av den 15 mars 2004****om fastställande av lägsta försäljningspriset för nötkött till försäljning enligt det andra anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 276/2004**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om gemensam organisation av marknaden för nötkött ⁽¹⁾, särskilt artikel 28.2 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Anbud har infordrats för vissa kvantiteter nötkött enligt kommissionens förordning (EG) nr 276/2004 ⁽²⁾.
- (2) Med stöd av artikel 9 i kommissionens förordning (EEG) nr 2173/79 av den 4 oktober 1979 om tillämpningsföreskrifter för avyttring av nötkött som köpts upp av interventionsorgan och om upphävande av förordning (EEG) nr 216/69 ⁽³⁾, skall lägsta försäljningspriser för kött, som det utlysts anbudsförfarande för, fastställas under hänsynstagande till de anbud som kommit in.

- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De lägsta försäljningspriserna för nötkött vid det andra anbudsförfarande som behandlas i förordning (EG) nr 276/2004 och för vilket tidsfristen för inlämnande av anbud gick ut den 8 mars 2004 fastställs i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 mars 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 mars 2004.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1782/2003 (EUT L 270, 21.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 47, 18.2.2004, s. 16.

⁽³⁾ EGT L 251, 5.10.1979, s. 12. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2417/95 (EGT L 248, 14.10.1995, s. 39).

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO —
LIITE — BILAGA

Estado miembro	Productos	Precio mínimo Expresado en euros por tonelada
Medlemsstat	Produkter	Mindstepriser i EUR/t
Mitgliedstaat	Erzeugnisse	Mindestpreise Ausgedrückt in EUR/Tonne
Κράτος μέλος	Προϊόντα	Ελάχιστες πωλήσεις εκφραζόμενες σε ευρώ ανά τόνο
Member State	Products	Minimum prices Expressed in EUR per tonne
État membre	Produits	Prix minimaux Exprimés en euros par tonne
Stato membro	Prodotti	Prezzi minimi Espressi in euro per tonnellata
Lidstaat	Producten	Minimumprijzen Uitgedrukt in euro per ton
Estado-Membro	Produtos	Preço mínimo Expresso em euros por tonelada
Jäsenvaltio	Tuotteet	Vähimmäishinnat euroina tonnia kohden ilmaistuna
Medlemsstat	Produkter	Minimipriser i euro per ton

a) **Carne con hueso — Kød, ikke udbenet — Fleisch mit Knochen — Κρέατα με κόκαλα — Bone-in beef —
Viande avec os — Carni non disossate — Vlees met been — Carne com osso — Luullinen naudanliha — Kött
med ben**

FRANCE	— Quartiers arrière/Quartiers avant	—
ITALIA	— Quarti posteriori/Quarti anteriori	1 199

b) **Carne deshuesada — Udbenet kød — Fleisch ohne Knochen — Κρέατα χωρίς κόκαλα — Boneless beef —
Viande désossée — Carni senza osso — Vlees zonder been — Carne desossada — Luuton naudanliha —
Benfritt kött**

FRANCE	— Jarret arrière d'intervention (INT 11)/Tranche grasse d'intervention (INT 12)/Tranche d'interven- tion (INT 13)/Semelle d'intervention (INT 14)/ Rumsteak d'intervention (INT 16)/Faux-filet d'in- tervention (INT 17)/Flanchet d'intervention (INT 18)/Jarret avant d'intervention (INT 21)/Épaule d'intervention (INT 22)/Poitrine d'intervention (INT 23)	—
--------	---	---

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 478/2004**av den 15 mars 2004****om frisläppande av säkerheter för de importlicenser för förmånssocker som har utfärdats enligt förordning (EEG) nr 2782/76**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, särskilt artikel 22.2 b i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 1159/2003 av den 30 juni 2003 om tillämpningsföreskrifter för regleringsåren 2003/2004, 2004/2005 och 2005/2006 vid import av rörsocker inom ramen för vissa tullkvoter och förmånsavtal och om ändring av förordningarna (EG) nr 1464/95 och (EG) nr 779/96 ⁽²⁾ upphävs bland annat kommissionens förordning (EEG) nr 2782/76 ⁽³⁾ om fastställande av tillämpningsföreskrifter för import av förmånssocker.
- (2) I artikel 28 i förordning (EG) nr 1159/2003 fastställs övergångsbestämmelser som gör det möjligt att utnyttja licenser som utfärdats enligt förordning (EEG) nr 2782/76, under förutsättning att lastningen har ägt rum och/eller importdeklarationerna har mottagits före den 1 juli 2003.

- (3) Det har visat sig att dessa övergångsbestämmelser inte tar hänsyn till det fall då de licenser som avses i förordning (EEG) nr 2782/76 och som utfärdats före den 1 juli 2003 inte har kunnat utnyttjas till följd av att förordning (EG) nr 1159/2003 börjat tillämpas.
- (4) Därför bör de säkerheter som ställts för licenser som inte har kunnat utnyttjas sedan den 1 juli 2003 frisläppas.
- (5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Säkerheter som ställts för importlicenser som utfärdats enligt förordning (EEG) nr 2782/76, och som inte har kunnat utnyttjas till följd av att förordning (EG) nr 1159/2003 börjat tillämpas, får frisläppas omedelbart.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 juli 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 mars 2004.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 39/2004 (EUT L 6, 10.1.2004, s. 16).

⁽²⁾ EUT L 162, 1.7.2003, s. 25.

⁽³⁾ EGT L 318, 18.11.1976, s. 13.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 479/2004**av den 15 mars 2004****om fastställande av de kvantiteter som för skörden 2004 i Italien får överföras till en annan sortgrupp inom ramen för garantitröskeln i sektorn för råtabak**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2075/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för råtabak ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom artikel 9 i förordning (EEG) nr 2075/92 införs ett kvotsystem för de olika tobakssortgrupperna. De enskilda kvoterna har fördelats mellan producenterna på grundval av de garantitrösklar för skörden 2004 som fastställs i bilaga II till rådets förordning (EG) nr 546/2002 av den 25 mars 2002 om fastställande av bidrag och garantitrösklar för bladtabak per sortgrupp och medlemsstat för skördeåren 2002, 2003 och 2004 och om ändring av förordning (EEG) nr 2075/92 ⁽²⁾. Enligt artikel 9.4 i förordning (EEG) nr 2075/92 får kommissionen tillåta medlemsstaterna att överföra garantitröskelkvantiteter till en annan sortgrupp, under förutsättning att de planerade överföringarna mellan sortgrupperna inte medför ytterligare utgifter för EUGFJ eller ökar varje medlemsstats totala garantitröskel.

- (2) Eftersom detta villkor är uppfyllt bör de medlemsstater som ansökt om tillstånd beviljas detta.

- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för tobak.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Medlemsstaterna får, före den tidsfrist för ingående av odlingskontrakt som anges i artikel 10.1 i kommissionens förordning (EG) nr 2848/98 ⁽³⁾, överföra kvantiteter av skörden 2004 från en sortgrupp till en annan i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 mars 2004.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 215, 30.7.1992, s. 70. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2319/2003 (EUT L 345, 31.12.2003, s. 17).

⁽²⁾ EGT L 84, 28.3.2002, s. 4.

⁽³⁾ EGT L 358, 31.12.1998, s. 17.

BILAGA

Garantitröskelkvantiteter som respektive medlemsstat får överföra från en sortgrupp till en annan sortgrupp

Medlemsstat	Sortgrupp från vilken överföring sker	Sortgrupp till vilken överföring sker
ITALIEN	283,5 ton light air cured (grupp II)	226,8 ton flue-cured (grupp I)
	2 657,0 ton dark air cured (grupp III)	398,3 ton flue-cured (grupp I)
		2 159,1 ton light air cured (grupp II)
	1 445,2 ton fire cured (grupp IV)	1 271,4 ton flue-cured (grupp I)
	4 040,7 ton sun cured (grupp V)	617,9 ton flue-cured (grupp I)
		2 715,9 ton light air cured (grupp II)
		148,3 ton dark air cured (grupp III)
	463,3 ton Katerini (grupp VII)	353,3 ton flue-cured (grupp I)
		110,0 ton light air cured (grupp II)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 480/2004**av den 15 mars 2004****om ändring av förordning (EG) nr 2182/2002 när det gäller undantag för 2004 från de tidsfrister som fastställts för meddelande av de preliminära finansieringsplanerna för åtgärder som finansieras av Gemenskapens tobaksfond och för den definitiva fördelningen av fondens resurser mellan medlemsstaterna**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2075/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för råttobak ⁽¹⁾, särskilt artikel 14a i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 17.3 och 17.4 i kommissionens förordning (EG) nr 2182/2002 av den 6 december 2002 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2075/92 beträffande Gemenskapens tobaksfond ⁽²⁾ fastställs tidsfristen för meddelande till kommissionen av preliminära finansieringsplaner för de åtgärder som omfattas av stödansökningar liksom tidsfristen för den definitiva fördelningen av resurser mellan medlemsstaterna.
- (2) För att medlemsstaterna skall få tillräckligt med tid för att upprätta preliminära finansieringsplaner för omställningsåtgärderna för 2004, är det lämpligt att förlänga den frist för att meddela kommissionen dessa preliminära planer som fastställts för det året samt därmed också fristen för den definitiva fördelningen av resurser mellan medlemsstaterna på samma villkor som under 2003.

- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för tobak.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 26 i förordning (EG) nr 2182/2002 skall följande läggas till som andra stycke:

”När det gäller de preliminära finansieringsplanerna för åtgärder som omfattas av stödansökningar inom ramen för programmet för återköp av 2003 års skörd, skall sista meddelandedagen den 31 mars 2004, genom undantag från artikel 17.3, flyttas fram till den 31 maj 2004 och följaktligen skall också den tidsfrist som löper ut den 31 maj 2004, genom undantag från punkt 4 i samma artikel, istället löpa ut den 30 juni 2004.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 mars 2004.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 215, 30.7.1992, s. 70. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2319/2003 (EUT L 345, 31.12.2003, s. 17).

⁽²⁾ EGT L 331, 7.12.2002, s. 16.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 481/2004**av den 15 mars 2004****om fastställande av exportbidrag för griskött**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2759/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för griskött⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1365/2000⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 andra stycket i denna, och

av följande skäl:

(1) I artikel 13 i förordning (EEG) nr 2759/75 fastställs att skillnaden mellan världsmarknadspriserna för de produkter som förtecknas i artikel 1.1 i den förordningen och gemenskapspriserna för dessa produkter får utjämnas av ett exportbidrag.

(2) Av tillämpningen av dessa regler och kriterier på den nuvarande marknadssituationen för griskött följer att bidraget bör fastställas så som anges nedan.

(3) I fråga om produkter som omfattas av KN-nummer 0210 19 81 bör bidraget begränsas till ett belopp som tar hänsyn dels till de kvalitativa egenskaperna hos var och en av produkterna som omfattas av detta nummer, dels till den förväntade utvecklingen av produktionskostnaderna på världsmarknaden. Det är viktigt att gemenskapen fortsätter att delta i den internationella handeln med vissa typiska italienska produkter som omfattas av KN-nummer 0210 19 81.

(4) På grund av konkurrensvillkoren i vissa tredje länder som traditionellt är de viktigaste importländerna för produkter som omfattas av KN-numren 1601 00 och 1602, bör bidraget för dessa produkter fastställas med hänsyn till den situationen. Åtgärder bör vidtas för att säkerställa att bidraget endast beviljas för nettovikten av det ätliga innehållet och att nettovikten av eventuella ben i dessa beredningar dras av.

(5) Enligt artikel 13 i förordning (EEG) nr 2759/75 kan situationen på världsmarknaden eller särskilda krav på

vissa marknader göra det nödvändigt att differentiera bidraget beroende på bestämmelse för de varor som förtecknas i artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 2759/75.

(6) Bidragen bör fastställas med hänsyn till ändringarna av den nomenklatur för exportbidrag som fastställs genom kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 118/2003⁽⁴⁾.

(7) Exportbidrag bör endast beviljas för produkter som kan omsättas fritt inom gemenskapen. Det bör därför föreskrivas att produkterna för att berättiga till exportbidrag bör vara kontrollmärkta i enlighet med rådets direktiv 64/433/EEG⁽⁵⁾, senast ändrat genom direktiv 95/23/EG⁽⁶⁾, rådets direktiv 94/65/EG⁽⁷⁾ och rådets direktiv 77/99/EEG⁽⁸⁾, senast ändrat genom direktiv 97/76/EG⁽⁹⁾.

(8) Förvaltningskommittén för griskött har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förteckningen över de varor som beviljas det exportbidrag som anges i artikel 13 i förordning (EEG) nr 2759/75 och bidragsbeloppen fastställs enligt bilagan till den här förordningen.

Produkterna skall uppfylla de krav på kontrollmärkning som fastställs i följande rättsakter:

— Bilaga I, kapitel XI i direktiv 64/433/EEG.

— Bilaga I, kapitel VI i direktiv 94/65/EG.

— Bilaga B, kapitel VI i direktiv 77/99/EEG.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 mars 2004.

⁽³⁾ EGT L 366, 24.12.1987, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 20, 24.1.2003, s. 3.

⁽⁵⁾ EGT 121, 29.7.1964, s. 2012/64.

⁽⁶⁾ EGT L 243, 11.10.1995, s. 7.

⁽⁷⁾ EGT L 368, 31.12.1994, s. 10.

⁽⁸⁾ EGT L 26, 31.1.1977, s. 85.

⁽⁹⁾ EGT L 10, 16.1.1998, s. 25.

⁽¹⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 156, 29.6.2000, s. 5.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 mars 2004.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 15 mars 2004 om fastställande av exportbidrag för griskött

Produktkod	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
0210 11 31 9110	P06	EUR/100 kg	56,50
0210 11 31 9910	P06	EUR/100 kg	56,50
0210 19 81 9100	P06	EUR/100 kg	56,50
0210 19 81 9300	P06	EUR/100 kg	56,50
1601 00 91 9120	P06	EUR/100 kg	20,50
1601 00 99 9110	P06	EUR/100 kg	15,50
1602 41 10 9110	P06	EUR/100 kg	30,50
1602 41 10 9130	P06	EUR/100 kg	18,00
1602 42 10 9110	P06	EUR/100 kg	24,00
1602 42 10 9130	P06	EUR/100 kg	18,00
1602 49 19 9130	P06	EUR/100 kg	18,00

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 27.3.2002, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2081/2003 (EUT L 313, 28.11.2003, s. 11).

De övriga destinationerna är fastställda på följande sätt:

P06 Alla destinationer utom Tjeckien, Slovakien, Ungern, Polen, Rumänien, Bulgarien, Lettland, Estland, Litauen, Cypern, Malta, Slovenien.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 482/2004**av den 15 mars 2004****om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1249/96 av den 28 juni 1996 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullar inom spannmålssektorn ⁽²⁾, särskilt artikel 2.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 10 i förordning (EEG) nr 1766/92 föreskrivs att när de produkter som avses i artikel 1 i den förordningen importeras, skall de tullsatser som föreskrivs i den gemensamma tulltaxan tas ut. För de produkter som avses i punkt 2 i denna artikel skall emellertid importtullen vara lika med det interventionspris som gäller för dessa produkter vid importen ökat med 55 %, minskat med det cif-importpris som gäller för försändelsen i fråga. Denna tull får emellertid inte vara högre än tullsatsen enligt Gemensamma tulltaxan.
- (2) Enligt artikel 10.3 i förordning (EEG) nr 1766/92 skall cif-importpriserna beräknas på grundval av de representativa priserna för produkten i fråga på världsmarknaden.

- (3) I förordning (EG) nr 1249/96 fastställs tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullar inom spannmålssektorn.
- (4) Importtullarna skall tillämpas tills ett nytt fastställande träder i kraft.
- (5) För att få systemet för importtullar att fungera normalt bör vid beräkningen av dessa tullar de representativa marknadskurser som fastställs under en referensperiod för de flytande valutorna fortsätta att tillämpas.
- (6) Tillämpningen av förordning (EG) nr 1249/96 medför att det skall fastställas importtullar enligt bilaga I i denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Importtullarna inom spannmålssektorn som avses i artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92 skall fastställas i bilaga I i denna förordning på grundval av de faktorer som tas upp i bilaga II.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 mars 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 mars 2004.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1104/2003 (EGT L 158, 27.6.2003, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 161, 29.6.1996, s. 125. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 186/2004. (EGT L 158, 27.6.2003, s. 12)

BILAGA I

Importtullar för de produkter som avses i artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92

KN-nummer	Produkt	Tull på import ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	Durumvete av hög kvalitet	0,00
	av medelhög kvalitet	0,00
	av låg kvalitet	0,00
1001 90 91	Vanligt vete, för utsäde	0,00
ex 1001 90 99	Vanligt vete av hög kvalitet, av annat slag än för utsäde	0,00
1002 00 00	Råg	22,44
1005 10 90	Majs för utsäde av annat slag	25,85
1005 90 00	Majs av annat slag än för utsäde ⁽²⁾	25,85
1007 00 90	Sorghum av andra slag än för utsäde	22,44

⁽¹⁾ För produkter som anländer till gemenskapen via Atlanten eller via Suezkanalen (artikel 2.4 i förordning (EG) nr 1249/96) kan importören erhålla en nedsättning av tullarna med

— 3 EUR/ton om lossningshamnen ligger i Medelhavet,

— 2 EUR/ton om lossningshamnen ligger i Irland, Förenade kungariket, Danmark, Sverige, Finland eller vid den Iberiska halvöns atlantkust.

⁽²⁾ När villkoren i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1249/96 är uppfyllda kan importören erhålla schablonmässig nedsättning med 24 EUR/ton.

BILAGA II

Faktorer för beräkning av tullar

(perioden 1 mars 2004–12 mars 2004)

1. Medelvärden för den referensperiod som avses i artikel 2.2 i förordning (EG) nr 1249/96:

Börsnotering	Minneapolis	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner vid 12 % vattenhalt)	HRS2 (14 %)	YC3	HAD2	medelhög kvalitet (*)	låg kvalitet (**)	US barley 2
Notering (euro/t)	137,86 (***)	95,58	170,16	160,16	140,16	107,74
Tillägg för golfen (euro/t)	27,73	8,75	—	—	—	—
Tillägg för Stora sjöarna (euro/t)	—	—	—	—	—	—

(*) Negativt bidrag på 10 euro/t (artikel 4.3 i förordning (EG) nr 1249/96).

(**) Negativt bidrag på 30 euro/t (artikel 4.3 i förordning (EG) nr 1249/96).

(***) Positivt bidrag på 14 euro/t ingår (artikel 4.3 i förordning (EG) nr 1249/96).

2. Medelvärden för den referensperiod som avses i artikel 2.2 i förordning (EG) nr 1249/96:

Kostnader för fraktsatser: Mexikanska golfen–Rotterdam: 34,06 euro/ton, Stora sjöarna–Rotterdam: 0,00 euro/ton.

3. Tillskott avseende artikel 4.2 tredje stycket i förordning (EG) nr 1249/96: 0,00 euro/t (HRW2)
-
- 0,00 euro/t (SRW2).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 483/2004**av den 15 mars 2004****om fastställande av representativa priser för fjäderfäkött, ägg och äggalbumin samt om ändring av förordning (EG) nr 1484/95**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2771/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för ägg ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 806/2003 ⁽²⁾, särskilt artikel 5.4 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2777/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för fjäderfäkött ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 806/2003, särskilt artikel 5.4 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2783/75 av den 29 oktober 1975 om det gemensamma handelssystemet för äggalbumin och mjölkalbumin ⁽⁴⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2916/95 ⁽⁵⁾, särskilt artikel 3.4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 1484/95 ⁽⁶⁾ fastställs tillämpningsföreskrifter för ordningen för tillämpning av tilläggsbelopp för import samt representativa priser av fjäderfäkött, ägg och äggalbumin.

- (2) Det framgår av den regelbundna kontrollen av de uppgifter som ligger till grund för fastställandet av de representativa priserna för produkterna inom sektorerna för fjäderfäkött, ägg och äggalbumin att de representativa priserna för import av vissa produkter bör ändras med hänsyn till variationerna i pris efter ursprung. De representativa priserna bör därför offentliggöras.

- (3) Med hänsyn till situationen på marknaden bör denna ändring genomföras så snart som möjligt.

- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för fjäderfäkött och ägg.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till förordningen (EG) nr 1484/95 skall ersättas med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 mars 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 mars 2004.

På kommissionens vägnar

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 49.

⁽²⁾ EUT L 122, 16.5.2003, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 77.

⁽⁴⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 104.

⁽⁵⁾ EGT L 305, 19.12.1995, s. 49.

⁽⁶⁾ EGT L 145, 29.6.1995, s. 47. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 267/2004 (EUT L 17, 24.1.2004, s. 16).

BILAGA

till kommissionens förordning av den 15 mars 2004 om fastställande av representativa priser för fjäderfäkött, ägg och äggalbumin samt om ändring av förordning (EG) nr 1484/95

"BILAGA I

KN-nummer	Varubeteckning	Representativt pris (EUR/100 kg)	Säkerhet som åsyftas i artikel 3.3 (EUR/100 kg)	Ursprung ⁽¹⁾
0207 12 90	Plockade och urtagna (så kallade 65 %-kycklingar), frysta	90,6	8	01
		74,0	14	03
0207 14 10	Styckningsdelar av höns, benfria, frysta	199,2	30	01
		149,7	55	02
		194,2	33	03
		214,4	26	04
0207 14 50	Kycklingbröst, frysta	120,0	32	01
		161,5	15	02
		134,3	25	03
0207 14 60	Klubbor och delar därav av kycklingar, frysta	133,3	3	01
0207 27 10	Styckningsdelar av kalkoner, frysta	222,3	22	01
		270,0	8	04
0207 36 15	Av ankor och pärlhöns	205,1	36	02
		273,8	14	05
1602 32 11	Inte kokta eller på annat sätt värmebehandlade höns av arten <i>Gallus domesticus</i>	228,5	17	01
		254,4	10	02
		229,1	17	03

⁽¹⁾ Importens ursprung:

- 01 Brasilien.
- 02 Thailand.
- 03 Argentina.
- 04 Chile
- 05 Kina."

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 484/2004**av den 15 mars 2004****om fastställande av gemenskapens producent- och importpriser för nejlikor och rosor för tillämpning av importordningen för vissa blommor med ursprung i Cypern, Israel, Jordanien och Marocko samt Västbanken och Gazaremsan**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 4088/87 av den 21 december 1987 om fastställande av villkoren för tillämpning av förmånstullar på import av vissa blommor med ursprung i Cypern, Israel, Jordanien och Marocko samt i Västbanken och Gazaremsan ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2 a i denna, och

av följande skäl:

Enligt artikel 2.2 och artikel 3 i ovan nämnda förordning (EEG) nr 4088/87 skall gemenskapens import- och producentpriser fastställas var fjortonde dag för storblommiga nejlikor (standard), elegancenejlikor (spray), storblommiga rosor och småblommiga rosor och de skall tillämpas två veckor i taget. Enligt artikel 1b i kommissionens förordning (EEG) nr 700/88 av den 17 mars 1988 om vissa tillämpningsföreskrifter för systemet för import till gemenskapen av vissa blomsterprodukter med ursprung i Cypern, Israel och Jordanien samt i

Västbanken och Gazaremsan ⁽²⁾, skall dessa priser för tvåveckorsperioder fastställas på grundval av viktade uppgifter som lämnas av medlemsstaterna. Det är viktigt att dessa fastställs utan dröjsmål för att tillämpliga tullar skall kunna fastställas. Det är därför lämpligt att föreskriva att denna förordning omedelbart träder i kraft.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De producent- och importpriser i gemenskapen för storblommiga nejlikor (standard), elegancenejlikor (spray), storblommiga rosor och småblommiga rosor som avses i artikel 1b i förordning (EEG) nr 700/88 för en tvåveckorsperiod fastställs i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 mars 2004.

Den skall tillämpas från den 17 till den 30 mars 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 mars 2004.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 382, 31.12.1987, s. 22. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1300/97 (EGT L 177, 5.7.1997, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 77, 18.3.1988, s. 16. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2062/97 (EGT L 289, 22.10.1997, s. 1).

BILAGA

till kommissionens förordning av den 15 mars 2004 om fastställande av gemenskapens producent- och importpriser för nejlikor och rosor för tillämpning av importordningen för vissa blommor med ursprung i Cypern, Israel, Jordanien och Marocko samt Västbanken och Gazaremsan

(euro per 100 enheter)

Period: den 17 till den 30 mars 2004				
Gemenskapens producentpris	Storblommiga nejlikor (standard)	Elegancenejlikor (spray)	Storblommiga rosor	Småblommiga rosor
	15,30	13,43	42,43	17,92
Gemenskapens importpris	Storblommiga nejlikor (standard)	Elegancenejlikor (spray)	Storblommiga rosor	Småblommiga rosor
Israel	—	—	—	—
Marocko	—	—	—	—
Cypern	—	—	—	—
Jordanien	14,00	—	—	—
Västbanken och Gazaremsan	10,58	—	—	—

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 485/2004**av den 15 mars 2004****om återinförande av förmånstullar vid import av enkelblommiga nejlikor (standard) med ursprung i Jordanien**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 4088/87 av den 21 december 1987 om fastställande av villkoren för tillämpning av förmånstullar på import av vissa blommor med ursprung i Cypern, Israel, Jordanien och Marocko samt i Västbanken och Gazaremsan ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2 b i denna, och

av följande skäl:

(1) I förordning (EEG) nr 4088/87 fastställs villkoren för tillämpningen av förmånstullar på storblommiga rosor, småblommiga rosor, nejlikor och prydnadsnejlikor (på kvist) inom gränserna för de tullkvoter som årligen öppnas för import av färska snittblommor till gemenskapen.

(2) Genom rådets förordning (EG) nr 747/2001 ⁽²⁾, öppnas och föreskrivs villkoren för förvaltningen av gemenskapens tullkvoter för färska snittblommor og blomknoppar med ursprung i respektive Cypern, Egypten, Israel, Malta, Marocko och Västbanken och Gazaremsan.

(3) I kommissionens förordning (EG) nr 484/2004 ⁽³⁾ fastställs gemenskapens producent- och importpriser på nejlikor och rosor för tillämpningen av förfarandet vid import från de berörda länderna.

(4) I kommissionens förordning (EEG) nr 700/88 ⁽⁴⁾, fastställs tillämpningsföreskrifter för dessa förfaranden.

(5) Den förmånstull som fastställs för enkelblommiga nejlikor (standard) med ursprung i Jordanien genom förordning (EG) nr 747/2001 upphävs genom kommissionens förordning (EG) nr 188/2004 ⁽⁵⁾.

(6) På grundval av de prisnoteringar som har gjorts i enlighet med förordningarna (EEG) nr 4088/87 och (EEG) nr 700/88 måste det konstateras att villkoret för att återinföra den förmånstull som föreskrivs i artikel 2.3 sista strecksatsen i förordning (EEG) nr 4088/87 är uppfyllt i fråga om enkelblommiga nejlikor (standard) med ursprung i Jordanien. Förmånstullen bör därför återinföras.

(7) Mellan Förvaltningskommittén för levande växter och blomsterprodukters möten skall dessa åtgärder vidtas av kommissionen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. I fråga om import av enkelblommiga nejlikor (standard) (KN-nummer ex 0603 10 20) med ursprung i Jordanien skall den förmånstullsats som fastställdes i förordningen (EG) nr 747/2001 återinföras.

2. Förordning (EG) nr 188/2004 upphävs.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 mars 2004.

⁽⁵⁾ EUT L 29, 3.2.2004, s. 10.

⁽¹⁾ EGT L 382, 31.12.1987, s. 22. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1300/97 (EGT L 177, 5.7.1997, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 109, 19.4.2001, s. 2. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 54/2004 (EUT L 7, 13.1.2004, s. 30).

⁽³⁾ Se sidan 16 i detta nummer av EUT.

⁽⁴⁾ EGT L 72, 18.3.1988, s. 16. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2062/97 (EGT L 289, 22.10.1997, s. 16).

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 mars 2004.

På kommissionens vägnar

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Generaldirektör för fiske

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 486/2004**av den 15 mars 2004****om upphävande av förmånstullarna och om återinförande av Gemensamma tulltaxans tull på import av nejlikor (standard) med ursprung i Västbanken och Gaza**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 4088/87 av den 21 december 1987 om fastställande av villkoren för tillämpning av förmånstullar på import av vissa blommor med ursprung i Cypern, Israel, Jordanien och Marocko samt i Västbanken och Gazaremsan ⁽¹⁾ särskilt artikel 5.2 b i denna, och

av följande skäl:

(1) I förordning (EEG) nr 4088/87 föreskrivs villkoren för att tillämpa förmånstullar på storblommiga rosor, småblommiga rosor, nejlikor (standard) och prydnadsnejlikor (spray) inom gränserna för de tullkvoter som årligen öppnas för import till gemenskapen av färska snittblommor.

(2) Genom rådets förordning (EG) nr 747/2001 ⁽²⁾ öppnas och föreskrivs villkoren för förvaltningen av gemenskapens tullkvoter för färska snittblommor och blomknoppar med ursprung i respektive Cypern, Egypten, Israel, Malta, Marocko och Västbanken och Gazaremsan.

(3) I kommissionens förordning (EG) nr 484/2004 ⁽³⁾ fastställs gemenskapens import- och producentpriser på nejlikor och rosor med avseende på tillämpningen av importförfarandena.

(4) I kommissionens förordning (EEG) nr 700/88 ⁽⁴⁾ fastställs närmare tillämpningsföreskrifter för dessa förfaranden.

(5) På grundval av de priser som har noterats i enlighet med förordningarna (EEG) nr 4088/87 och (EEG) nr 700/88 konstateras att de villkor som föreskrivs i artikel 2.2 i förordning (EEG) nr 4088/87 om upphävande av förmånstullarna är uppfyllda i fråga om nejlikor (standard) med ursprung i Västbanken och Gaza. Gemensamma tulltaxans tullsats bör därför återinföras.

(6) Kvoten för produkterna i fråga täcker perioden 1 januari–31 december 2004. Som en följd därav gäller upphävandet av förmånstullen och återinförandet av Gemensamma tulltaxans tull senast till slutet av den perioden.

(7) Mellan Förvaltningskommittén för levande växter och blomsterprodukters möten skall dessa åtgärder vidtas av kommissionen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Med avseende på import av nejlikor (standard) (KN-nummer ex 0603 10 20) med ursprung i Västbanken och Gaza skall de förmånstullar som fastställs i förordning (EG) nr 747/2001 upphävas och Gemensamma tulltaxans tullsats återinföras.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 mars 2004.

⁽¹⁾ EGT L 382, 31.12.1987, s. 22. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1300/97 (EGT L 177, 5.7.1997, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 109, 19.4.2001, s. 2. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 54/2004 (EUT L 7, 13.1.2004, s. 30).

⁽³⁾ Se sidan 16 i detta nummer av EUT.

⁽⁴⁾ EGT L 72, 18.3.1988, s. 16. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2062/97 (EGT L 289, 22.10.1997, s. 1).

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 mars 2004.

På kommissionens vägnar

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Generaldirektör för fiske

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 2 mars 2004

om bemyndigande för medlemsstaterna att i Europeiska gemenskapens intresse underteckna, ratificera eller ansluta sig till 2003 års protokoll till 1992 års internationella konvention om upprättandet av en internationell fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja, och om bemyndigande för Österrike och Luxemburg att i Europeiska gemenskapens intresse ansluta sig till de instrument som ligger till grund för protokollet

(2004/246/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 61 c jämförd med artikel 300.2 första stycket och artikel 300.3 andra stycket i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets samtycke ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Protokollet till 1992 års internationella konvention om upprättandet av en internationell fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja (nedan kallat "protokollet om den kompletterande fonden") syftar till att garantera att personer som lider skada till följd av oljeutsläpp som orsakas av tankfartyg får lämplig, snabb och effektiv ersättning. Genom att öka ersättningsgränserna i gällande internationella system betydligt, åtgärdar protokollet om den kompletterande fonden en av de största bristerna i de internationella reglerna om ansvarighet vid föroreningar som orsakas av oljeutsläpp.
- (2) Artiklarna 7 och 8 i protokollet om den kompletterande fonden påverkar gemenskapens lagstiftning inom de områden som regleras av rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ⁽²⁾.
- (3) Gemenskapen har exklusiv behörighet när det gäller artiklarna 7 och 8 i protokollet, i den mån dessa artiklar påverkar bestämmelserna i förordning (EG) nr 44/2001.

Medlemsstaterna behåller sin behörighet i de frågor som omfattas av protokollet men inte påverkar gemenskapsrätten.

- (4) Enligt protokollet om den kompletterande fonden kan endast suveräna stater vara parter i protokollet; det är därför inte möjligt för gemenskapen att ratificera eller ansluta sig till protokollet och det finns inte heller några utsikter till att den kommer att kunna göra detta inom en nära framtid.
- (5) Rådet bör därför undantagsvis bemyndiga medlemsstaterna att i gemenskapens intresse underteckna och ingå protokollet om den kompletterande fonden, på de villkor som anges i detta beslut.
- (6) Förenade kungariket och Irland är bundna av förordning (EG) nr 44/2001 och deltar i antagandet och tillämpningen av detta beslut.
- (7) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i det till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen fogade protokollet om Danmarks ställning deltar inte Danmark i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt i Danmark.
- (8) Endast fördragsslutande parter i de instrument som ligger till grund för protokollet får bli fördragsslutande parter i protokollet om den kompletterande fonden. Österrike och Luxemburg är för närvarande inte parter i dessa instrument. Eftersom instrumenten omfattar bestämmelser som påverkar förordning (EG) nr 44/2001, bör även Österrike och Luxemburg bemyndigas att ansluta sig till dessa instrument.

⁽¹⁾ Samtycket avgivet den 12 februari 2004 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EGT L 12, 16.1.2001, s. 1.

- (9) Medlemsstaterna bör underteckna eller ratificera protokollet om möjligt före slutet av juni 2004, med undantag av Österrike och Luxemburg. Medlemsstaterna får välja att antingen underteckna och senare ratificera protokollet eller att underteckna det utan förbehåll för ratifikation, godtagande eller godkännande.
- (10) Dessa två länder befinner sig i en särskild situation, eftersom de inte kan bli fördragsslutande parter i protokollet om den kompletterande fonden, innan de har anslutit sig till de instrument som ligger till grund för protokollet. Därför bör Österrike och Luxemburg ansluta sig till de instrument som ligger till grund för protokollet och till protokollet om den kompletterande fonden, om möjligt före den 31 december 2005 ⁽¹⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Medlemsstaterna bemyndigas härmed att i Europeiska gemenskapens intresse underteckna, ratificera eller ansluta sig till 2003 års protokoll till 1992 års internationella konvention om upprättandet av en internationell fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja (protokollet om den kompletterande fonden) på de villkor som anges i följande artiklar.
2. Dessutom bemyndigas Österrike och Luxemburg att ansluta sig till de instrument som ligger till grund för protokollet.
3. Texten till protokollet om den kompletterande fonden återfinns i bilaga I till detta beslut. Texten till de instrument som ligger till grund för protokollet återfinns i bilagorna II och III till detta beslut.
4. I detta beslut avses med "de instrument som ligger till grund för protokollet" 1992 års protokoll om ändring av 1969 års internationella konvention om ansvarighet för skada orsakad av förorening genom olja och 1992 års protokoll om ändring av 1971 års internationella konvention om upprättandet av en internationell fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja.
5. I detta beslut avses med "medlemsstat" samtliga medlemsstater utom Danmark.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att inom rimlig tid och om möjligt före den 30 juni 2004 uttrycka sitt samtycke till att bindas av protokollet om den kompletterande fonden enligt artikel 19.2 med undantag av Österrike och Luxemburg, vilka skall uttrycka sitt samtycke till att bindas av protokollet på de villkor som anges i punkt 2 i den här artikeln.
2. Medlemsstaterna skall före den 30 april 2004 i rådet utbyta information med kommissionen om vilket datum de bedömer att deras interna förfaranden kommer att vara avslutade.
3. Österrike och Luxemburg skall vidta nödvändiga åtgärder för att uttrycka sitt samtycke till att bindas av de instrument som ligger till grund för protokollet och av protokollet om den kompletterande fonden, om möjligt före den 31 december 2005.

Artikel 3

I samband med undertecknande, ratificering eller anslutning till de instrument som avses i artikel 1 skall medlemsstaterna skriftligen informera Internationella sjöfartsorganisationens generalsekreterare om att undertecknandet, ratificeringen eller anslutningen har ägt rum i enlighet med detta beslut.

Artikel 4

Medlemsstaterna skall snarast möjligt på alla sätt verka för att protokollet om den kompletterande fonden och de instrument som ligger till grund för det ändras, så att gemenskapen kan bli en fördragsslutande part i dessa.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Utfärdat i Bryssel den 2 mars 2004.

På rådets vägnar

M. CULLEN

Ordförande

⁽¹⁾ Se kommissionens förklaring.

ÖVERSÄTTNING

BILAGA I

2003 års protokoll till 1992 års internationella konvention om upprättandet av en internationell fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja

DE STATER SOM ÄR PARTER I DETTA PROTOKOLL,

SOM ERINRAR SIG 1992 års internationella konvention om ansvarighet för skada orsakad av förorening genom olja (nedan kallad "1992 års ansvarighetskonvention"),

SOM HAR BEAKTAT 1992 års internationella konvention om upprättandet av en internationell fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja (nedan kallad "1992 års fondkonvention"),

SOM BEKRÄFTAR vikten av att vidmakthålla styrkan i det internationella ansvarighets- och ersättningssystemet för oljeskador,

SOM KONSTATERAR att det högsta ersättningsbelopp som tillhandahålls genom 1992 års fondkonvention kan vara otillräckligt för att möta ersättningsbehoven under vissa omständigheter i vissa av de stater som är fördragsslutande parter i den konventionen,

SOM ÄR MEDVETNA OM att ett antal stater som är parter i 1992 års ansvarighetskonvention och 1992 års fondkonvention anser att det är nödvändigt och brådskande att ställa till förfogande ytterligare medel för ersättning genom att inrätta ett kompletterande system som staterna kan ansluta sig till om de så önskar,

SOM ÄR AV UPPFATTNINGEN att det kompletterande systemet bör syfta till att garantera att de som drabbas av skada orsakad av förorening genom olja får full ersättning för förlust eller skada; det bör också lindra de svårigheter som skadelidande möter i de fall då det finns en risk för att det ersättningsbelopp som är tillgängligt enligt 1992 års ansvarighetskonvention och 1992 års fondkonvention är otillräckligt för full ersättning av styrka fordringar, och att 1992 års internationella oljeskadefond, som en följd av detta, provisoriskt beslutat att den endast kommer att betala ut en andel av varje styrkt fordran,

SOM ANSER att möjligheten att ansluta sig till det kompletterande systemet skall stå öppen endast för stater som är fördragsslutande parter i 1992 års fondkonvention,

HAR KOMMIT ÖVERENS OM FÖLJANDE.

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER**Artikel 1**

I detta protokoll används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

1. *1992 års ansvarighetskonvention*: 1992 års internationella konvention om ansvarighet för skada orsakad av förorening genom olja.
2. *1992 års fondkonvention*: 1992 års internationella konvention om upprättandet av en internationell fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja.
3. *1992 års fond*: 1992 års internationella oljeskadefond, upprättad genom 1992 års fondkonvention.
4. *fördragsslutande stat*: en stat som är part i detta protokoll, om inte annat anges.
5. När bestämmelser i 1992 års fondkonvention införlivas med detta protokoll genom hänvisning skall med fond i den konventionen avses *kompletterande fond*, om inte annat anges.

6. *fartyg, person, ägare, olja, skada genom förorening, förebyggande åtgärder och olycka* har samma betydelse som i artikel I i 1992 års ansvarighetskonvention.

7. *avgiftspliktig olja, beräkningsenhet, ton, garant och terminal* har samma betydelse som i artikel 1 i 1992 års fondkonvention, om inte annat anges.

8. *styrkt fordran*: en fordran som har godkänts av 1992 års fond, eller ansetts som välgrundad genom ett för 1992 års fond bindande beslut av behörig domstol vilket inte längre kan överklagas med ordinära rättsmedel, och som skulle ha ersatts fullt ut om inte den gräns som anges i artikel 4 första stycket i 1992 års fondkonvention hade tillämpats för den aktuella olyckan.

9. *församling*: församlingen för 2003 års internationella kompletterande oljeskadefond, om inte annat anges.

10. *organisation*: Internationella sjöfartsorganisationen.

11. *generalsekreteraren*: organisationens generalsekreterare.

Artikel 2

1. Härmed upprättas en internationell kompletterande fond för ersättning av skada genom förorening, som skall ha namnet "2003 års internationella kompletterande oljeskadefond" (nedan kallad "den kompletterande fonden").

2. Den kompletterande fonden skall i varje fördragsslutande stat erkännas som juridisk person med behörighet enligt lagen i den staten att förvärva rättigheter och åta sig skyldigheter samt att vara part i rättegång inför domstol i denna stat. Varje fördragsslutande stat skall erkänna den kompletterande fondens direktör som ställföreträdare för den kompletterande fonden.

Artikel 3

Detta protokoll gäller endast

- a) skada genom förorening som har uppkommit
 - i) inom en fördragsslutande stats territorium, inbegripet dess territorialvatten, och
 - ii) inom en fördragsslutande stats exklusiva ekonomiska zon, som fastställts i enlighet med folkrättens regler, eller, om en fördragsslutande stat inte har fastställt någon sådan zon, inom ett område utanför och angränsande till den statens territorialvatten, vilket har bestämts av den staten i enlighet med folkrättens regler och vilket inte sträcker sig längre ut än 200 sjömil från de baslinjer varifrån statens territorialvatten mäts,
- b) förebyggande åtgärder, var de än vidtas, för att förhindra eller begränsa sådan skada.

KOMPLETTERANDE ERSÄTTNING*Artikel 4*

1. Den kompletterande fonden skall betala ersättning till var och en som har lidit skada genom förorening om denna person inte har kunnat få full ersättning för en styrkt fordran beträffande sådan skada enligt 1992 års fondkonvention, på grund av att de sammanlagda skadorna överstiger, eller riskerar att överstiga, den tillämpliga ersättningsgränsen enligt artikel 4 fjärde stycket i 1992 års fondkonvention 2 för en och samma olycka.

- 2. a) Det sammanlagda ersättningsbelopp som den kompletterande fonden skall betala enligt denna artikel är för en och samma olycka begränsat så att summan av detta belopp och det ersättningsbelopp som faktiskt har betalats enligt 1992 års ansvarighetskonvention och 1992 års fondkonvention inom tillämpningsområdet för detta protokoll inte överstiger 750 miljoner beräkningsenheter.

- b) Det belopp om 750 miljoner beräkningsenheter, som anges i andra stycket a, skall räknas om till inhemsk valuta på grundval av det värde valutan hade i förhållande till den särskilda dragningsrätten den dag som fastställs av församlingen för 1992 års fond för omräkning av det högsta ersättningsbelopp som får betalas enligt 1992 års ansvarighetskonvention och 1992 års fondkonvention.

3. Om summan av styrkta fordringar mot den kompletterande fonden överstiger det sammanlagda ersättningsbelopp som får betalas enligt andra stycket, skall det tillgängliga beloppet fördelas så att förhållandet mellan varje styrkt fordran och det ersättningsbelopp som fordringsägaren faktiskt erhåller enligt detta protokoll är detsamma för alla fordringsägare.

4. Den kompletterande fonden skall betala ersättning för styrkta fordringar enligt definitionen i artikel 1 åttonde stycket, och endast för sådana fordringar.

Artikel 5

Den kompletterande fonden skall betala ersättning när församlingen för 1992 års fond har funnit att det sammanlagda beloppet av styrkta fordringar överstiger, eller att det föreligger risk för att det sammanlagda beloppet av styrkta fordringar kommer att överstiga, det ersättningsbelopp som finns tillgängligt enligt artikel 4 fjärde stycket i 1992 års fondkonvention och att församlingen för 1992 års fond, som en följd av detta, har beslutat interimistiskt eller slutligt att utbetalningar endast kommer att verkställas för en del av varje styrkt fordran. Den kompletterande fondens församling skall därefter besluta huruvida och i vilken utsträckning den kompletterande fonden skall betala den del av en styrkt fordran som inte har ersatts enligt 1992 års ansvarighetskonvention och 1992 års fondkonvention.

Artikel 6

1. Om inte annat följer av artikel 15 andra och tredje styckena upphör rätten till ersättning från den kompletterande fonden endast om rätten har upphört i förhållande till 1992 års fond enligt artikel 6 i 1992 års fondkonvention.

2. Ett anspråk som riktas mot 1992 års fond skall betraktas som ett anspråk framställt av samma fordringsägare mot den kompletterande fonden.

Artikel 7

1. Bestämmelserna i artikel 7 första, andra och fjärde-sjätte styckena i 1992 års fondkonvention skall tillämpas i fråga om en talan om ersättning som har väckts mot den kompletterande fonden i enlighet med artikel 4 första stycket i detta protokoll.

2. Har en talan om ersättning för skada genom förorening väckts mot fartygsägaren eller dennes garant vid en domstol som är behörig enligt artikel IX i 1992 års ansvarighetskonvention, är denna domstol såvitt angår samma skada ensam behörig att pröva en talan mot den kompletterande fonden om ersättning enligt bestämmelserna i artikel 4 i detta protokoll. Har emellertid talan om ersättning för skada genom förorening väckts enligt 1992 års ansvarighetskonvention vid domstol i en stat som har tillträtt 1992 års ansvarighetskonvention men inte detta protokoll, skall talan mot den kompletterande fonden enligt artikel 4 i detta protokoll enligt kändens val väckas antingen vid en domstol i den stat där den kompletterande fonden har sitt säte eller vid en enligt artikel IX i 1992 års ansvarighetskonvention behörig domstol i en stat, som har tillträtt detta protokoll.

3. Har en talan mot 1992 års fond om ersättning för skada genom förorening väckts vid en domstol i en stat som är part till 1992 års fondkonvention men inte till detta protokoll, skall, utan hinder av första stycket, en anknytande talan mot den kompletterande fonden, efter kändens val, väckas antingen vid en domstol i den stat där den kompletterande fonden har sitt säte eller vid en enligt första stycket behörig domstol i en fördragsslutande stat.

Artikel 8

1. En dom som har meddelats mot den kompletterande fonden av en domstol som är behörig enligt artikel 7 i detta protokoll skall, om domen kan verkställas i den stat där den meddelades och där inte längre kan överklagas med ordinära rättsmedel, erkännas och verkställas i alla fördragsslutande stater under de förutsättningar som anges i artikel X i 1992 års ansvarighetskonvention samt med iakttagande av beslut om fördelningen enligt artikel 4 tredje stycket i detta protokoll.

2. En fördragsslutande stat får tillämpa andra bestämmelser om erkännande och verkställighet av domar, om tillämpningen av dessa bestämmelser leder till att domar erkänns och verkställs i minst samma utsträckning som i enlighet med första stycket.

Artikel 9

1. Den kompletterande fonden inträder, såvitt avser belopp som den kompletterande fonden har betalat i ersättning för skada genom förorening enligt artikel 4 första stycket i detta protokoll, i den rätt som den som har fått sådan ersättning kan ha enligt 1992 års ansvarighetskonvention mot ägaren eller dennes garant.

2. Den kompletterande fonden inträder i den rätt som den som har fått ersättning från den kompletterande fonden kan ha enligt 1992 års fondkonvention mot 1992 års fond.

3. Bestämmelserna i detta protokoll inskränker inte den kompletterande fondens regress- eller subrogationsrätt mot annan person än som avses i föregående stycken. Under alla förhållanden skall den kompletterande fondens subrogationsrätt mot en sådan person inte vara mindre förmånlig än den rätt som tillkommer en försäkringsgivare för den som erhållit ersättning.

4. Har en fördragsslutande stat eller en myndighet i en sådan stat enligt bestämmelser i nationell lag betalat ersättning för skada genom förorening skall staten eller myndigheten inträda i den rätt som den som erhållit ersättning skulle ha haft enligt detta protokoll. Detta får dock inte hindra att andra subrogations- eller regressrätter som kan finnas görs gällande mot den kompletterande fonden.

AVGIFTER

Artikel 10

1. Årsavgifter till den kompletterande fonden skall, ifråga om varje fördragsslutande stat, betalas av var och en som under det kalenderår som avses i artikel 11 andra stycket a eller b tagit emot sammanlagt mer än 150 000 ton

a) avgiftspliktig olja som transporterats till sjöss till en hamn eller en terminal inom den statens område, och

b) avgiftspliktig olja i en anläggning som är belägen inom den fördragsslutande statens område, om denna olja transporterats till sjöss och lossats i en hamn eller en terminal i en stat som inte är fördragsslutande stat, varvid denna olja endast skall tas med i beräkningen enligt denna bestämmelse när den första gången mottas i en fördragsslutande stat efter att ha lossats i en stat som inte är fördragsslutande stat.

2. Bestämmelserna i artikel 10 andra stycket i 1992 års fondkonvention skall gälla i fråga om skyldigheten att betala avgifter till den kompletterande fonden.

Artikel 11

1. För att fastställa den årsavgift som, om årsavgifter skall utgå, skall betalas, skall församlingen med beaktande av nödvändigheten av att tillräckliga likvida medel finns, för varje kalenderår göra en beräkning i form av en budget av:

i) Utgifter

a) kostnader och utgifter för den kompletterande fondens förvaltning under året samt eventuellt underskott från verksamheten under föregående år,

b) utbetalningar från den kompletterande fonden under året för betalning av fordringar mot den kompletterande fonden enligt artikel 4, däri inbegripet återbetalning av lån som tidigare har tagits upp av den kompletterande fonden för att betala sådana fordringar.

ii) Inkomster

Artikel 13

- a) överskott från verksamheten under föregående år, däri inbegripet eventuell ränta,
- b) årsavgifter, om sådana erfordras för att balansera budgeten, och
- c) andra inkomster.

2. Församlingen skall fastställa det sammanlagda beloppet av de avgifter som skall tas ut. På grundval av det beslutet skall den kompletterande fondens direktör för varje fördragsslutande stat beräkna den årsavgift som var och en som avses i artikel 10 skall betala:

- a) i den utsträckning avgiften är avsedd att användas till betalning av fordringar som avses i första stycket i a, på grundval av ett bestämt belopp per ton avgiftspliktig olja som den avgiftsskyldige under föregående kalenderår mottagit i ifrågavarande stat, och
- b) i den utsträckning avgiften är avsedd att användas till betalning av fordringar som avses i första stycket i b, på grundval av ett bestämt belopp per ton avgiftspliktig olja som den avgiftsskyldige mottagit under kalenderåret före det då ifrågavarande olycka inträffade, om denna stat vid tidpunkten för olyckan var hade tillträtt detta protokoll.

3. De belopp som avses i andra stycket erhålls genom att dela det sammanlagda avgiftsbelopp som erfordras med den sammanlagda mängden avgiftspliktig olja som mottagits i alla fördragsslutande stater under ifrågavarande år.

4. Årsavgiften förfaller till betalning enligt vad som bestäms i den kompletterande fondens interna föreskrifter. Församlingen får besluta om ett annat datum för betalningen.

5. Församlingen får besluta, enligt vad som fastställts i den kompletterande fondens ekonomiska föreskrifter, att göra överföringar mellan de tillgångar som har erhållits enligt andra stycket a och b.

Artikel 12

1. Bestämmelserna i artikel 13 i 1992 års fondkonvention tillämpas på avgifter till den kompletterande fonden.

2. En fördragsslutande stat kan åta sig skyldigheten att betala avgifter till den kompletterande fonden i enlighet med det förfarande som anges i artikel 14 i 1992 års fondkonvention.

1. De fördragsslutande staterna skall underrätta direktören för den kompletterande fonden om mottagande av olja i enlighet med artikel 15 i 1992 års fondkonvention, varvid underrättelser till direktören för 1992 års fond enligt artikel 15 andra stycket i 1992 års fondkonvention även skall anses ha lämnats enligt detta protokoll.

2. En fördragsslutande stat som inte fullgör skyldigheten att lämna underrättelse enligt första stycket är ersättningsskyldig mot den kompletterade fonden för den ekonomiska förlust som den kompletterande fonden kan ha gjort som en följd av underlåtenheten. Församlingen skall efter rekommendation från den kompletterande fondens direktör besluta om en sådan ersättning skall betalas av den fördragsslutande staten.

Artikel 14

1. Utan hinder av artikel 10 skall i detta protokoll varje fördragsslutande stat anses ta emot minst en miljon ton avgiftspliktig olja.

2. Om den sammanlagda mängd avgiftspliktig olja som tas emot i en fördragsslutande stat understiger en miljon ton, skall de förpliktelser, som skulle ha åvilat envar som varit skyldig att bidra till den kompletterande fonden för olja som tagits emot inom den statens område, övertas av den fördragsslutande staten, i den utsträckning det inte finns någon person som är ansvarig för den sammanlagda mängd olja som tas emot.

Artikel 15

1. Om det i en fördragsslutande stat inte finns någon person som uppfyller kraven i artikel 10, skall den fördragsslutande staten, för tillämpningen av detta protokoll, informera den kompletterande fondens direktör om detta.

2. Den kompletterande fonden skall inte betala ersättning för skada genom förorening inom en fördragsslutande stats territorium, territorialvatten eller exklusiva ekonomiska zon eller område som bestämts i enlighet med artikel 3 a led ii i detta protokoll för en bestämd olycka eller för förebyggande åtgärder, var de än vidtas, för att förhindra eller begränsa sådan skada, innan skyldigheten att underrätta den kompletterande fondens direktör i enlighet med artikel 13 första stycket och första stycket i den här artikeln har fullgjorts av den fördragsslutande staten för alla år före denna olycka. Församlingen skall i det interna reglementet fastställa under vilka omständigheter en fördragsslutande stat skall anses ha brustit i sina skyldigheter.

3. Om ersättning har vägrats tillfälligt i enlighet med andra stycket, skall ersättning vägras slutligt i fråga om den olyckan om skyldigheterna att underrätta den kompletterande fondens direktör enligt artikel 13 första stycket och första stycket i den här artikeln inte har fullgjorts inom ett år efter det att den kompletterande fondens direktör har underrättat den fördragslutande staten om dess underlåtenhet att rapportera.

4. Alla avgifter som skall betalas till den kompletterande fonden skall räknas av från ersättning som skall betalas till gäldenären eller dennes företrädare.

ORGANISATION OCH FÖRVALTNING

Artikel 16

1. Den kompletterande fonden skall ha en församling och ett sekretariat som leds av en direktör.

2. Artiklarna 17–20 och 28–33 i 1992 års fondkonvention tillämpas på församlingen, sekretariatet och den kompletterande fondens direktör.

3. Artikel 34 i 1992 års fondkonvention tillämpas på den kompletterande fonden.

Artikel 17

1. Sekretariatet för 1992 års fond, som leds av direktören för 1992 års fond, får också fungera som sekretariat och direktör för den kompletterande fonden.

2. Om sekretariatet och direktören för 1992 års fond också utför uppgifter enligt första stycket som sekretariat och direktör för den kompletterande fonden, skall den kompletterande fonden vid intressekonflikter mellan 1992 års fond och den kompletterande fonden företrädas av församlingens ordförande.

3. Den kompletterande fondens direktör och den personal och de experter som den kompletterande fondens direktör har utsett, skall när de fullgör sina uppgifter enligt detta protokoll och 1992 års fondkonvention inte anses ha brutit mot bestämmelserna i artikel 30 i 1992 års fondkonvention, som de tillämpas genom artikel 16 andra stycket i detta protokoll, när de fullgör sina uppgifter i enlighet med denna artikel.

4. Församlingen skall sträva efter att inte fatta beslut som är oförenliga med beslut som har fattats av församlingen för 1992 års fond. Om olika meningar uppkommer rörande gemensamma förvaltningsfrågor skall församlingen söka nå enighet med församlingen för 1992 års fond i en anda av ömsesidigt samarbete och med de båda organisationernas gemensamma mål för ögonen.

5. Den kompletterande fonden skall till 1992 års fond återbetala alla kostnader och utgifter som 1992 års fond har haft för administrativa tjänster vilka den har utfört för den kompletterande fondens räkning.

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

Artikel 18

1. Om inte annat följer av fjärde stycket, skall det sammanlagda beloppet av årsavgifter för avgiftspliktig olja som har tagits emot i en enskild fördragsslutande stat under ett kalenderår inte överstiga 20 % av det totala beloppet av årsavgifter enligt detta protokoll för det kalenderåret.

2. Om tillämpningen av bestämmelserna i artikel 11 andra och tredje styckena leder till att det sammanlagda beloppet av avgifter som skall betalas av de avgiftsskyldiga i en enskild fördragsslutande stat för ett kalenderår överstiger 20 % av summan av årsavgifter, skall de avgifter som skall betalas av de avgiftsskyldiga i den staten minskas proportionellt så att deras sammanlagda avgifter motsvarar 20 % av den totala summan av årsavgifter till den kompletterande fonden för det året.

3. Om de avgifter som skall betalas av de avgiftsskyldiga i en fördragsslutande stat skall minskas enligt andra stycket, skall de avgifter som skall betalas av de avgiftsskyldiga i övriga fördragsslutande stater ökas proportionellt så att den totala summan av avgifter som skall betalas av de som är skyldiga att betala avgifter till den kompletterande fonden för kalenderåret ifråga kommer att uppgå till den summa av avgifter som har beslutats av församlingen.

4. Bestämmelserna i första till tredje styckena skall tillämpas till dess att den totala mängden avgiftspliktig olja som har tagits emot i de fördragsslutande staterna under ett kalenderår, med de mängder som anges i artikel 14 första stycket inräknade, uppgår till 1 000 miljoner ton, dock längst till dess att tio år har gått från det att detta protokoll trädde i kraft.

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 19

Undertecknande, ratifikation, godtagande, godkännande och anslutning

1. Detta protokoll står öppet för undertecknande i London från och med den 31 juli 2003 till och med den 30 juli 2004.

2. En stat får uttrycka sitt samtycke till att vara bundet av detta protokoll genom

a) undertecknande utan förbehåll för ratifikation, godtagande eller godkännande, eller

b) undertecknande med förbehåll för ratifikation, godtagande eller godkännande följt av ratifikation, godtagande eller godkännande, eller

c) anslutning.

3. Enbart stater som är anslutna till 1992 års fondkonvention får ansluta sig till detta protokoll.

4. Ratifikation, godtagande, godkännande eller anslutning verkställs genom att ett formellt instrument för detta ändamål deponeras hos generalsekreteraren.

Artikel 20

Information om avgiftspliktig olja

En stat skall innan detta protokoll träder i kraft för staten, när den undertecknar protokollet i enlighet med artikel 19 andra stycket a, eller deponerar ett instrument som avses i artikel 19 fjärde stycket i detta protokoll, och därefter årligen på tid som generalsekreteraren bestämmer, underrätta generalsekreteraren om namn och adress på personer som för den staten är skyldiga att betala avgifter till fonden enligt artikel 10. Staten skall också lämna uppgift om de mängder avgiftspliktig olja som tagits emot av en sådan person inom den statens territorium under det närmast föregående kalenderåret.

Artikel 21

Ikraftträdande

1. Detta protokoll träder i kraft tre månader efter det att följande förutsättningar är uppfyllda:

- a) När minst åtta stater har undertecknat protokollet utan förbehåll för ratifikation, godtagande eller godkännande, eller har deponerat sina ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument hos generalsekreteraren, och
- b) generalsekreteraren har fått information från direktören för 1992 års fond om att de som är skyldiga att betala avgift enligt artikel 10 tog emot sammanlagt minst 450 miljoner ton avgiftspliktig olja under det närmast föregående kalenderåret med de mängder som anges i artikel 14 första stycket inräknade.

2. För de stater som undertecknar detta protokoll utan förbehåll för ratifikation, godtagande eller godkännande, eller som ratificerar, godtar, godkänner eller ansluter sig till detta protokoll efter det att villkoren i första stycket har uppfyllts, träder protokollet i kraft tre månader efter det att staten har deponerat vederbörligt instrument.

3. Utan hinder av första och andra styckena träder detta protokoll inte i kraft för en stat förrän 1992 års fondkonvention träder i kraft för den staten.

Artikel 22

Första mötet med församlingen

Generalsekreteraren skall sammankalla församlingens första möte. Mötet skall äga rum så snart som möjligt efter det att detta protokoll har trätt i kraft och i vart fall inte senare än trettio dagar efter ikraftträdandet.

Artikel 23

Revision och ändring

1. Organisationen får sammankalla en konferens för att revidera eller ändra detta protokoll.

2. Organisationen skall sammankalla en konferens med de fördragsslutande staterna för att revidera eller ändra detta protokoll om minst en tredjedel av dem begär det.

Artikel 24

Ändring av begränsningsbelopp

1. På begäran av minst en fjärdedel av de fördragsslutande staterna skall ett förslag till ändring av ansvarsgränserna enligt artikel 4 andra stycket a genom generalsekreterarens försorg sändas till alla medlemmar i organisationen och till alla fördragsslutande stater.

2. Ett förslag till ändring som sänts enligt ovan skall senast inom sex månader från översändandet lämnas över till organisationens juridiska kommitté för övervägande.

3. Alla stater som är parter i detta protokoll har, oavsett om de är medlemmar i organisationen eller inte, rätt att delta i juridiska kommitténs förhandlingar för övervägande och antagande av ändringar.

4. Ändringar antas med två tredjedels majoritet av de fördragsslutande stater som är närvarande och som röstar i juridiska kommittén, med den ökning i antalet som föranleds av tredje stycket, dock under förutsättning att minst hälften av de fördragsslutande staterna är närvarande vid omröstningstillfället.

5. När juridiska kommittén behandlar ett förslag till ändring av gränserna skall den ta hänsyn till inträffade olyckor och i synnerhet omfattningen av de skador som orsakats av dem samt till förändringar i penningvärdena.

6. a) Ändringar i gränserna med stöd av denna artikel får inte övervägas förrän detta protokoll har trätt i kraft och inte heller förrän tre år har förflutit från den dag en tidigare ändring med stöd av denna artikel har trätt i kraft.

b) Gränsen får inte höjas så att beloppet kommer att överstiga den gräns som lagts fast i detta protokoll ökat med sex procent per år, inklusive den procentuella höjningen från föregående år, räknat från och med den dag protokollet öppnades för undertecknande till och med den dag juridiska kommitténs beslut träder i kraft.

c) Gränsen får inte höjas så att den med tre gånger överstiger den gräns som lagts fast i detta protokoll.

7. En ändring som har antagits i enlighet med fjärde stycket skall av organisationen delges de fördragsslutande staterna. Ändringen skall anses godtagen när tolv månader har förflutit från underrättelsen om inte inom den tidsperioden minst en fjärdedel av de stater som var fördragsslutande stater då ändringen antogs av juridiska kommittén har underrättat organisationen om att de inte godtar ändringen. I sådant fall är ändringen förkastad och får ingen verkan.

8. En ändring som har godtagits i enlighet med sjunde stycket träder i kraft tolv månader efter det att den godtoges.

9. Alla fördragsslutande stater är bundna av ändringen om de inte säger upp detta protokoll i enlighet med artikel 26 första och andra styckena, senast sex månader innan ändringen träder i kraft. En sådan uppsägning får verkan när ändringen träder i kraft.

10. En stat som blir fördragsslutande stat när juridiska kommittén har antagit en ändring men innan tolv månadersperioden för dess godtagande har löpt ut, blir bunden av ändringen om den träder i kraft. En stat som blir fördragsslutande stat efter den perioden blir bunden av en ändring som har godtagits i enlighet med sjunde stycket. I de fall som anges i detta stycke blir en stat bunden av en ändring när den träder i kraft eller när protokollet träder i kraft för den staten, om detta sker senare.

2. Om det förfarande som det första stycket hänvisar till har tillämpats, skall en efterföljande ändring av den ansvarsgräns som har lagts fast i artikel 4 andra stycket med användning av förfarandet i artikel 24, vid tillämpningen av artikel 24 sjätte stycket b och c, beräknas på grundval av de nya ansvarsgränser som höjts i enlighet med första stycket.

Artikel 26

Uppsägning

1. Detta protokoll får sägas upp av en fördragsslutande stat när som helst efter det att det har trätt i kraft för den fördragsslutande staten.

2. Uppsägning verkställs genom att ett instrument deponeras hos generalsekreteraren.

3. En uppsägning får verkan tolv månader efter deponeringen hos generalsekreteraren, eller den längre tidrymd som har angetts i uppsägningsinstrumentet.

4. En uppsägning av 1992 års fondkonvention skall anses innebära uppsägning av detta protokoll. En sådan uppsägning får verkan den dag då uppsägningen av 1992 års ändringsprotokoll till 1971 års fondkonvention får verkan enligt artikel 34 i det protokollet.

5. Utan hinder av att en fördragsslutande stat säger upp detta protokoll i enlighet med denna artikel, skall bestämmelserna i protokollet om skyldigheter att betala avgifter till den kompletterande fonden fortsätta att gälla för sådana olyckor som avses i artikel 11 andra stycket b och som har inträffat innan uppsägningen träder i kraft.

Artikel 27

Extra möten med församlingen

Protokoll till 1992 års fondkonvention

1. Om de ansvarsgränser som fastställts i 1992 års fondkonvention har höjts genom ett protokoll till konventionen, får den ansvarsgräns som anges i artikel 4 andra stycket a höjas med samma belopp med tillämpning av förfarandet i artikel 24. I sådana fall gäller inte artikel 24 sjätte stycket.

1. Inom nittio dagar efter deponeringen av ett uppsägningsinstrument får varje fördragsslutande stat som anser att uppsägningen kommer att leda till en betydande höjning av avgifterna för de kvarvarande fördragsslutande staterna, begära att direktören för den kompletterande fonden sammankallar ett extra möte med församlingen. Direktören skall kalla församlingen att sammanträda inom sextio dagar från det att han tog emot denna begäran.

2. Direktören för den kompletterande fonden får på eget initiativ sammankalla församlingen till ett extra möte som skall hållas inom sextio dagar efter deponeringen av ett uppsägningsinstrument, om direktören för den kompletterande fonden anser att uppsägningen kommer att leda till en betydande höjning av avgifterna för de kvarvarande fördragsslutande staterna.

3. Om församlingen vid ett extra möte som sammankallats enligt första eller andra stycket fastställer att uppsägningen kommer att leda till en betydande höjning av avgifterna för de kvarvarande fördragsslutande staterna, får var och en av dessa stater senast 120 dagar före den dag då uppsägningen får verkan säga upp detta protokoll med verkan från samma dag.

Artikel 28

Upphörande

1. Detta protokoll upphör att gälla när antalet fördragsslutande stater understiger sju, eller när den totala mängden av avgiftspliktig olja som tagits emot i de kvarvarande fördragsslutande staterna, med de mängder som anges i artikel 14 inräknade, understiger 350 miljoner ton, om detta inträffar tidigare.

2. Stater som är bundna av detta protokoll dagen innan det upphör att gälla skall möjliggöra för den kompletterande fonden att utöva sina funktioner enligt artikel 29 och förblir endast för detta ändamål bundna av detta protokoll.

Artikel 29

Avveckling av den kompletterande fonden

1. Om detta protokoll upphör att gälla skall den kompletterande fonden dock

- a) infria sina förpliktelser för de olyckor som har inträffat innan protokollet upphörde att gälla, och
- b) få utöva sin rätt till avgifter i den utsträckning som dessa avgifter är nödvändiga för att infria de förpliktelser som avses i a, inklusive de förvaltningskostnader som är nödvändiga för detta ändamål.

2. Församlingen skall vidta alla lämpliga åtgärder för att avveckla den kompletterande fonden, inklusive en rättvis fördelning av resterande tillgångar bland dem som har betalat avgifter till fonden.

3. Den kompletterande fonden förblir en juridisk person såvitt gäller bestämmelserna i denna artikel.

Artikel 30

Depositarie

1. Detta protokoll och de ändringar som godtagits i enlighet med artikel 24 skall deponeras hos generalsekreteraren.

2. Generalsekreteraren skall

a) informera alla stater som har undertecknat eller anslutit sig till detta protokoll om

- i) varje nytt undertecknande eller ny deponering av ett instrument samt dagen för detta,
- ii) dagen för ikraftträdandet av detta protokoll,
- iii) ett förslag om ändring av gränsen för ersättningsbeloppet och som har gjorts i enlighet med artikel 24 första stycket,
- iv) en ändring som har antagits i enlighet med artikel 24 fjärde stycket,
- v) en ändring som anses ha godtagits med stöd av artikel 24 sjunde stycket, samt den dag då ändringen träder i kraft enligt åttonde och nionde styckena i den artikeln,
- vi) deponering av uppsägningsinstrument som rör detta protokoll samt dagen för deponeringen och den dag då uppsägningen får verkan,
- vii) en underrättelse som krävs enligt någon av artiklarna i detta protokoll,

b) översända vidimerade exakta kopior av detta protokoll till alla stater som har undertecknat det och till alla stater som ansluter sig till detta protokoll.

3. Så snart som detta protokoll träder i kraft skall generalsekreteraren överlämna texten till Förenta nationernas sekretariat för registrering och offentliggörande i enlighet med artikel 102 i Förenta nationernas stadga.

Artikel 31

Språk

Detta protokoll är upprättat i ett enda original på arabiska, engelska, franska, kinesiska, ryska och spanska språken, vilka alla äger lika vitsord.

SOM SKEDDE I LONDON den 16 maj 2003.

TILL BEKRÄFTELSE HÄRAV har undertecknade, därtill vederbörligen befullmäktigade, undertecknat detta protokoll.

ÖVERSÄTTNING

BILAGA II

1992 års ändringsprotokoll till 1969 års internationella konvention om ansvarighet för skada orsakad av förorening genom olja

PARTERNA I DETTA PROTOKOLL,

SOM HAR BEAKTAT 1969 års internationella konvention om ansvarighet för skada orsakad av förorening genom olja och 1984 års protokoll till denna,

SOM HAR NOTERAT att 1984 års protokoll till denna konvention, som föreskriver förbättrad tillämpning och ökad ersättning, inte har trätt i kraft,

SOM BEKRÄFTAR vikten av att vidmakthålla det internationella ansvarighets- och ersättningssystemet för oljeskador,

SOM ÄR MEDVETNA OM behovet av att tillförsäkra att innehållet i 1984 års protokoll träder i kraft så snart som möjligt,

SOM INSER att särskilda regler är nödvändiga i samband med införandet av motsvarande ändringar av 1971 års internationella konvention om upprättandet av en internationell fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja

har kommit överens om följande:

Artikel 1

Den konvention som ändras genom detta protokoll är 1969 års internationella konvention om ansvarighet för skada orsakad av förorening genom olja, nedan kallad "1969 års ansvarighetskonvention". För stater som är anslutna till 1976 års protokoll till 1969 års ansvarighetskonvention skall hänvisningen anses omfatta 1969 års ansvarighetskonvention som den har ändrats genom det protokollet.

Artikel 2

Artikel I i 1969 års ansvarighetskonvention ändras enligt följande:

1. Första stycket ersätts med följande text:

"1. 'Fartyg': fartyg eller annan flytande anordning som kan användas till sjöss och som är konstruerat eller anpassat för att transportera olja som last i bulk. Ett fartyg som kan transportera olja och annan last skall dock anses som fartyg endast när det faktiskt transporterar olja som last i bulk samt under färder som följer på en sådan last, om det inte visas att fartyget inte har några rester kvar ombord från en sådan transport av olja i bulk."

2. Femte stycket ersätts med följande text:

"5. 'Olja': varje beständig mineralolja som innehåller kolväte, som råolja, eldningsolja, tjock dieselolja och smörolja, antingen den förs ombord på ett fartyg som last eller i fartygets bränsletankar."

3. Sjätte stycket ersätts med följande text:

"6. 'Skada genom förorening':

a) förlust eller skada som uppkommit utanför fartyget på grund av förorening genom att olja har läckt ut eller tömts ut från fartyget, var helst läckaget eller uttömningen ägt rum. Ersättning för försämring av miljön, annat än utebliven vinst, är dock begränsad till kostnader för rimliga åtgärder för återställande som har vidtagits eller som planeras,

b) kostnader för förebyggande åtgärder och förlust och skada som orsakas av sådana åtgärder."

4. Åttonde stycket ersätts med följande text:

"8. 'Olycka': varje händelse eller serie av händelser med samma ursprung som orsakar skada genom förorening eller framkallar ett allvarligt och omedelbart förestående hot om sådan skada."

5. Nionde stycket ersätts med följande text:

"9. 'Organisation': Internationella sjöfartsorganisationen (IMO)."

6. Efter nionde stycket införs ett nytt stycke med följande lydelse:

"10. '1969 års ansvarighetskonvention': 1969 års internationella konvention om ansvarighet för skada orsakad av förorening genom olja. För stater som är anslutna till 1976 års protokoll till 1969 års ansvarighetskonvention skall hänvisningen anses omfatta 1969 års ansvarighetskonvention sådan den har ändrats genom det protokollet."

Artikel 3

Artikel II i 1969 års ansvarighetskonvention ersätts med följande text:

"Artikel II

Denna konvention gäller endast

- a) skada genom förorening som uppkommit
 - i) inom en fördragsslutande stats område, inklusive dess territorialvatten, och
 - ii) inom en fördragsslutande stats exklusiva ekonomiska zon, som fastställts i enlighet med folkrättens regler, eller, om staten inte har fastställt någon sådan zon, inom det område utanför och angränsande till den statens territorialvatten vilket har bestämts av den staten i enlighet med folkrättens regler och vilket inte sträcker sig längre ut än 200 nautiska mil från de baslinjer varifrån statens territorialvatten mäts,
- b) förebyggande åtgärder, var de än har vidtagits, för att förhindra eller begränsa en sådan skada."

Artikel 4

Artikel III i 1969 års ansvarighetskonvention ändras enligt följande:

1. Första stycket ersätts med följande text:

"1. Den som vid tidpunkten för en olycka eller, om denna utgörs av en serie händelser, vid tidpunkten för den första händelsen är fartygets ägare är, utom i de fall som avses i andra och tredje styckena i denna artikel, ansvarig för varje skada genom förorening som härrör från fartyget som en följd av olyckan."

2. Fjärde stycket ersätts med följande text:

"4. Anspråk på ersättning för skada genom förorening får inte göras gällande mot ägaren på annat sätt än enligt denna konvention. Med förbehåll för femte stycket i denna artikel får anspråk på ersättning för skada genom förorening inte göras gällande enligt denna konvention eller på annan grund mot

- a) fartygsägarens anställda eller ställföreträdare eller fartygsbesättningen,
- b) lotsen eller andra personer som utför tjänster för fartyget utan att vara medlemmar av besättningen,

- c) befraktare (hur de än betecknas, inklusive dem som hyrt fartyget utan manskap) redare och personer som i redarens ställe handhar fartygets drift,
- d) den som utför bärgning med fartygsägarens samtycke eller på order av behörig offentlig myndighet,
- e) den som vidtar förebyggande åtgärder,
- f) anställda hos eller ställföreträdare för de personer som nämns i c, d och e, om inte skadan orsakades genom deras egna handlingar eller underlåtenhet uppsåtligen eller hänsynslöst och med insikt om att skadan sannolikt skulle uppkomma."

Artikel 5

Artikel IV i 1969 års ansvarighetskonvention ersätts med följande text:

"Artikel IV

Har en olycka med två eller flera fartyg inträffat som orsakat skada genom förorening, är ägarna till de inblandade fartygen solidariskt ansvariga för all skada som inte rimligen kan särskiljas, om de inte är befriade från ansvar enligt artikel III."

Artikel 6

Artikel V i 1969 års ansvarighetskonvention ändras enligt följande:

1. Första stycket ersätts med följande text:

"1. Fartygsägaren har rätt att begränsa sitt ansvar enligt denna konvention för en och samma olycka till ett sammanlagt belopp, som beräknas enligt följande:

- a) Tre miljoner beräkningsenheter för ett fartyg vars dräktighet inte överstiger 5 000 ton.
- b) 420 beräkningsenheter per ton dräktighet därutöver för fartyg vars dräktighet överstiger 5 000 ton enligt a, dock får det sammanlagda beloppet aldrig överstiga 59,7 miljoner beräkningsenheter."

2. Andra stycket ersätts med följande text:

"2. Fartygsägaren har inte rätt att begränsa sitt ansvar enligt denna konvention om det visas att han, genom egen handling eller underlåtenhet, har orsakat skadan genom förorening uppsåtligen eller hänsynslöst och med insikt om att skadan sannolikt skulle uppkomma."

3. Tredje stycket ersätts med följande text:

"3. För att få åtnjuta förmånen av den ansvarsbegränsning som anges i första stycket av denna artikel skall ägaren upprätta en fond, som skall uppgå till det totala beloppet för hans ansvarsbegränsning. Denna fond skall upprättas hos en domstol eller annan behörig myndighet i någon av de fördragsslutande stater i vilka talan har väckts, enligt artikel IX eller, om talan inte har väckts, hos en domstol eller behörig myndighet i någon av de fördragsslutande stater där talan får väckas enligt artikel IX. Fonden kan upprättas genom att beloppet deponeras eller att en bankgaranti eller annan säkerhet ställs, vilken godtas enligt lagen i den fördragsslutande stat där fonden upprättas och som anses tillräcklig enligt domstolen eller den behöriga myndigheten."

4. Nionde stycket ersätts med följande text:

"9. a) Den beräkningsenhet som avses i första stycket i denna artikel är den särskilda dragningsrätten som den definieras av Internationella valutafonden. De belopp som avses i första stycket skall räknas om till inhemsk valuta på grundval av det värde den valutan har, uttryckt i särskilda dragningsrätter, den dag då fonden upprättas enligt tredje stycket. Värdet av den inhemska valutan, uttryckt i särskilda dragningsrätter, i en fördragsslutande stat som är medlem i Internationella valutafonden skall beräknas i enlighet med den värderingsmetod Internationella valutafonden den dagen tillämpar för sin verksamhet och sina transaktioner. Värdet av den inhemska valutan, uttryckt i särskilda dragningsrätter, i en fördragsslutande stat som inte är medlem i Internationella valutafonden skall beräknas på det sätt som den staten bestämmer.

b) En fördragsslutande stat som inte är medlem i Internationella valutafonden och vars lag inte tillåter att föreskrifterna i nionde stycket a tillämpas får emellertid, när den ratificerar, godtar, godkänner eller ansluter sig till konventionen eller när som helst därefter förklara att den beräkningsenhet som avses i nionde stycket a skall motsvara 15 guldfrancs. Den guldfrancs som avses i detta stycke motsvarar 65 och ett halvt milligram guld av niohundra tusendelars finhet. Omräkning från guldfrancs till inhemsk valuta skall göras enligt lagen i den berörda staten.

c) Den beräkning som anges i nionde stycket a sista meningen och omräkningen enligt nionde stycket b skall göras på ett sådant sätt att så långt som möjligt samma realvärde för beloppen enligt första stycket uttrycks i den fördragsslutande statens inhemska valuta som skulle ha blivit fallet om de tre första meningarna i nionde stycket a hade tillämpats.

De fördragsslutande staterna skall hos depositarien anmäla vilket beräkningssätt de använder enligt nionde stycket a, eller resultatet av den omräkning enligt nionde stycket 9 b i förekommande fall, när de deponerar sitt instrument för ratifikation, godtagande, godkännande eller anslutning till denna konvention samt närhelst förändring inträffar i någondera."

5. Tionde stycket ersätts med följande text:

"10. Vid tillämpningen av denna artikel skall fartygstonnaget vara bruttotonnaget beräknat i enlighet med bilaga I till 1969 års internationella skeppsmättningskonvention."

6. Andra meningen i elfte stycket ersätts med följande text:

"En sådan fond får upprättas även om ägaren enligt föreskrifterna i andra stycket inte har rätt att begränsa sitt ansvar, men upprättandet skall i sådant fall inte inverka på någon fordringsägares rättigheter mot ägaren."

Artikel 7

Artikel VII i 1969 års ansvarighetskonvention ändras enligt följande:

1. De två första meningarna i andra stycket ersätts med följande text:

"Ett certifikat som bevis om att försäkring eller annan ekonomisk säkerhet gäller i enlighet med denna konvention skall utfärdas för varje fartyg sedan den behöriga myndigheten i en fördragsslutande stat har fastställt att kraven enligt första stycket har uppfyllts.

Vad gäller fartyg registrerade i en fördragsslutande stat skall certifikatet utfärdas eller bestyrkas av en behörig myndighet i registreringsstaten. För fartyg som inte är registrerade i någon fördragsslutande stat får certifikatet utfärdas eller bestyrkas av en behörig myndighet i någon fördragsslutande stat."

2. Fjärde stycket ersätts med följande text:

"4. Certifikatet skall föras ombord på fartyget och en kopia skall ges in till de myndigheter som för fartygsregistret eller, om fartyget inte är registrerat i någon fördragsslutande stat, till myndigheterna i den stat som har utfärdat eller bestyrkt certifikatet."

3. Första meningen i sjunde stycket ersätts med följande text:

"Certifikat som utfärdats eller bestyrkts enligt bemyndigande av någon fördragsslutande stat i enlighet med andra stycket skall godtas av de övriga fördragsslutande staterna för syftet med denna konvention och skall av de övriga fördragsslutande staterna anses ha samma giltighet som certifikat som utfärdas eller bestyrks av dem själva, även om de avser fartyg som inte är registrerade i någon fördragsslutande stat."

4. I andra meningen i sjunde stycket ersätts orden "med fartygens registreringsstat" med orden "med den stat som har utfärdat eller bestyrkt certifikatet".

5. Andra meningen i åttonde stycket ersätts med följande text:

"I sådant fall har svaranden rätt att åtnjuta de begränsningar i ansvaret som föreskrivs i artikel V första stycket, även om ägaren inte har rätt att begränsa sitt ansvar enligt artikel V andra stycket."

Artikel 8

Artikel IX i 1969 års ansvarighetskonvention ändras enligt följande:

Första stycket ersätts med följande text:

"1. Har en olycka orsakat skada genom förorening inom en eller flera fördragsslutande staters territorium inklusive dessas territorialvatten eller inom områden som avses i artikel II eller har förebyggande åtgärder vidtagits för att förhindra eller begränsa skada genom förorening inom sådant territorium, inklusive territorialvattnet eller området, får talan om ersättning föras endast vid domstolarna i den eller dessa fördragsslutande stater. Svaranden skall under rättas inom skälig tid om att sådan talan har väckts."

Artikel 9

Efter artikel XII i 1969 års ansvarighetskonvention införs två nya artiklar (artiklarna XIIa och XIIb) enligt följande:

"Artikel XIIa

Övergångsbestämmelser

Följande övergångsbestämmelser skall gälla för stater som när en olycka inträffar är ansluten till såväl denna konvention som till 1969 års ansvarighetskonvention.

- a) Har en olycka orsakat skada genom förorening på vilken denna konvention är tillämplig anses ansvaret enligt denna konvention ha fullgjorts om och i den mån ansvar inträder också enligt 1969 års ansvarighetskonvention.
- b) Har en olycka orsakat skada genom förorening som avses i denna konvention och är staten ansluten såväl till denna konvention som till 1971 års internationella konvention om upprättandet av en internationell fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja, skall kvarstående ansvar sedan led a i denna artikel tillämpats uppkomma enligt denna konvention endast i den mån skadan genom förorening inte har ersatts enligt 1971 års konvention.

c) Vid tillämpning av artikel III fjärde stycket i denna konvention skall begreppet 'denna konvention' avse denna konvention eller 1969 års ansvarighetskonvention, i tillämpliga fall.

d) Vid tillämpning av artikel V tredje stycket i denna konvention skall det totala beloppet i den fond som skall upprättas minskas med det belopp med vilket ansvaret anses ha fullgjorts i enlighet med led a i denna artikel.

Artikel XIIb

Slutbestämmelser

Slutbestämmelserna i denna konvention är artiklarna 12–18 i 1992 års ändringsprotokoll till 1969 års ansvarighetskonvention. Hänvisningar i denna konvention till fördragsslutande stater avser de stater som är bundna av detta protokoll."

Artikel 10

Formuläret för certifikat som är fogat till 1969 års ansvarighetskonvention ersätts med det formulär som är fogat till detta protokoll.

Artikel 11

1. 1969 års ansvarighetskonvention och detta protokoll skall läsas och förstås som ett enda instrument i förhållandet mellan dem som är anslutna till protokollet.

2. Artiklarna I–XIIb samt formuläret för certifikat i 1969 års ansvarighetskonvention som de har ändrats genom detta protokoll skall kallas 1992 års internationella konvention om ansvarighet för skada orsakad av förorening genom olja (1992 års ansvarighetskonvention).

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 12

Undertecknande, ratifikation m.m.

1. Detta protokoll står öppet för undertecknande i London från och med den 15 januari 1993 till och med den 14 januari 1994 för alla stater.

2. Om inget annat följer av fjärde stycket kan alla stater ansluta sig till detta protokoll genom

- a) undertecknande med förbehåll för ratifikation, godtagande eller godkännande, eller
- b) anslutning.

3. Ratifikation, godtagande, godkännande eller anslutning verkställs genom att ett formellt instrument för detta ändamål deponeras hos organisationens generalsekreterare.

4. En stat som är ansluten till 1971 års internationella konvention om upprättandet av en internationell fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja (1971 års fondkonvention), får endast ratificera, godta, godkänna eller ansluta sig till detta protokoll om den samtidigt ratificerar, godtar, godkänner eller ansluter sig till 1992 års ändringsprotokoll till 1971 års fondkonvention eller om den säger upp 1971 års fondkonvention med verkan samtidigt som detta protokoll träder i kraft för den staten.

5. En stat som är ansluten till detta protokoll men inte till 1969 års ansvarighetskonvention är bunden av bestämmelserna i 1969 års ansvarighetskonvention sådan den har ändrats genom detta protokoll i förhållande till de stater som också är anslutna till protokollet, men är inte bunden av bestämmelserna i 1969 års ansvarighetskonvention i förhållande till de stater som är bundna av den konventionen.

6. Alla ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument som har deponerats efter det att någon ändring av 1969 års ansvarighetskonvention genom detta protokoll har trätt i kraft skall anses avse den ändrade konventionen, med de justeringar som föranleds av den ikraftträdde ändringen.

Artikel 13

Ikraftträdande

1. Detta protokoll träder i kraft tolv månader efter det att tio stater, av vilka fyra stater var och en har ett bruttotankertonnage om minst en miljon enheter, har deponerat sina ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument hos organisationens generalsekreterare.

2. En stat som är bunden av 1971 års fondkonvention för dock, när den deponerar sitt ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument för detta protokoll, förklara att instrumentet inte skall få verkan enligt denna artikel förrän den sexmånadersperiod som anges i artikel 31 i 1992 års ändringsprotokoll till 1971 års fondkonvention har förflutit. En stat som inte är bunden av 1971 års fondkonvention men som deponerar ett ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument för 1992 års ändringsprotokoll till 1971 års fondkonvention får också samtidigt avge en förklaring som avses i detta stycke.

3. En stat som har avgivit en förklaring enligt föregående stycke får när som helst återta den genom en underrättelse till organisationens generalsekreterare. Återtagandet får verkan den dagen underrättelsen tas emot under förutsättning att staten den dagen anses ha deponerat sitt ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument för detta protokoll.

4. För en stat som ratificerar, godtar, godkänner eller ansluter sig till detta protokoll efter det att villkoren i första stycket har uppfyllts, träder protokollet i kraft tolv månader efter det att staten har deponerat sitt instrument.

Artikel 14

Revision och ändring

1. Organisationen får sammankalla en konferens för att revidera eller ändra 1992 års ansvarighetskonvention.

2. Organisationen skall sammankalla en konferens med de fördragsslutande staterna om minst en tredjedel av de fördragsslutande staterna begär det.

Artikel 15

Ändring av begränsningsbelopp

1. På begäran av minst en fjärdedel av de fördragsslutande staterna skall ett förslag till ändring av ansvarsgränserna enligt artikel V första stycket i 1969 års ansvarighetskonvention som den har ändrats genom detta protokoll genom generalsekreterarens försorg sändas till alla medlemmar i organisationen samt alla fördragsslutande stater.

2. Ett förslag till ändring som sänts enligt ovan skall senast inom sex månader från översändandet lämnas över till organisationens juridiska kommitté för övervägande.

3. Alla stater som är bundna av 1969 års ansvarighetskonvention som den har ändrats genom detta protokoll har rätt att delta i juridiska kommitténs förhandlingar för övervägande och antagande av ändringar, oavsett om de är medlemmar i organisationen eller inte.

4. Ändringar antas med två tredjedels majoritet av de fördragsslutande stater som är närvarande och som röstar i juridiska kommittén, med den ökning i antalet som föranleds av tredje stycket, dock under förutsättning att minst hälften av de fördragsslutande staterna är närvarande vid röstningstillfället.

5. När juridiska kommittén behandlar ett förslag till ändring av gränserna skall den ta hänsyn till inträffade olyckor och i synnerhet omfattningen av de skador som orsakats av dem, till förändringar i penningvärdena och till den verkan på försäkringskostnaderna som ändringsförslaget medför. Kommittén skall också ta hänsyn till förhållandet mellan de gränser som anges i artikel V första stycket i 1969 års ansvarighetskonvention som den har ändrats genom detta protokoll och de gränser som anges i artikel 4 fjärde stycket i 1992 års internationella konvention om upprättandet av en internationell fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja.

6. a) Ändringar i ansvarsgränserna med stöd av denna artikel får inte övervägas förrän den 15 januari 1998 och inte heller förrän fem år förflutit från den dag en tidigare ändring med stöd av denna artikel har trätt i kraft. Ändringar med stöd av denna artikel får inte övervägas förrän detta protokoll har trätt i kraft.

b) Ingen gräns får höjas så att beloppet kommer att överstiga den gräns som lagts fast i 1969 års ansvarighetskonvention som den har ändrats genom detta protokoll, ökat med sex procent per år, inklusive den procentuella höjningen från föregående år, räknat från den 15 januari 1993.

c) Ingen gräns får höjas så att den med tre gånger överstiger den gräns som lagts fast i 1969 års ansvarighetskonvention som den har ändrats genom detta protokoll.

7. En ändring som har antagits i enlighet med fjärde stycket skall av organisationen delges de fördragsslutande staterna. Ändringen skall anses godtagen när 18 månader har förflutit från underrättelsen om inte inom den tidsperioden minst en fjärdedel av de stater som var fördragsslutande stater då ändringen antogs av juridiska kommittén har underrättat organisationen om att de inte godtar ändringen. I sådant fall är ändringen förkastad och får ingen verkan.

8. En ändring som har godtagits i enlighet med sjunde stycket träder i kraft 18 månader efter det att den godtog.

9. Alla fördragsslutande stater är bundna av ändringen om de inte säger upp detta protokoll i enlighet med artikel 16 första och andra styckena, senast sex månader innan ändringen träder i kraft. En sådan uppsägning får verkan när ändringen träder i kraft.

10. En stat som blir fördragsslutande stat när juridiska kommittén har antagit en ändring men innan 18-månadersperioden för dess godtagande har löpt ut, blir bunden av ändringen om den träder i kraft. En stat som blir fördragsslu-

tande stat efter den perioden blir bunden av en ändring som har godtagits i enlighet med sjunde stycket. I de fall som anges i detta stycke blir en stat bunden av en ändring när den träder i kraft eller när protokollet träder i kraft för den staten, om detta sker senare.

Artikel 16

Uppsägning

1. Detta protokoll får sägas upp av en fördragsslutande part när som helst efter det att det trätt i kraft för den parten.

2. Uppsägning verkställs genom att ett instrument deponeras hos organisationens generalsekreterare.

3. En uppsägning får verkan tolv månader efter deponeringen hos generalsekreteraren eller den längre tidrymd som har angetts i uppsägningsinstrumentet.

4. Mellan dem som är bundna av detta protokoll skall en uppsägning från någon av dem av 1969 års ansvarighetskonvention i enlighet med artikel XVI i den konventionen inte på något sätt förstås som en uppsägning av 1969 års ansvarighetskonvention som den har ändrats genom detta protokoll.

5. En uppsägning av 1992 års ändringsprotokoll till 1971 års fondkonvention från en stat som förblir bunden av 1971 års fondkonvention skall anses utgöra en uppsägning av detta protokoll. Uppsägningen får verkan den dag då uppsägningen av 1992 års ändringsprotokoll till 1971 års fondkonvention får verkan enligt artikel 34 i det protokollet.

Artikel 17

Depositarie

1. Detta protokoll och de ändringar som godtagits i enlighet med artikel 15 skall deponeras hos organisationens generalsekreterare.

2. Organisationens generalsekreterare skall

a) informera alla stater som har undertecknat eller anslutit sig till detta protokoll om

i) varje nytt undertecknande eller ny deponering av instrument samt datum för detta,

ii) varje förklaring och underrättelse enligt artikel 13 och varje förklaring och anmälan enligt artikel V nionde stycket i 1992 års ansvarighetskonvention,

iii) dagen för ikraftträdandet av detta protokoll,

- iv) ett förslag om ändringar av ansvarsgränserna som har gjorts i enlighet med artikel 15 första stycket,
 - v) en ändring som har antagits i enlighet med artikel 15 fjärde stycket,
 - vi) en ändring som anses godtagen med stöd av artikel 15 sjunde stycket samt den dag då ändringen i fråga träder i kraft i enlighet med åttonde och nionde styckena i den artikeln,
 - vii) deponering av uppsägningsinstrument som rör detta protokoll samt dagen för deponeringen och den dag då uppsägningen får verkan,
 - viii) en uppsägning som anses avgiven med stöd av artikel 16 femte stycket,
 - ix) en underrättelse som krävs enligt någon av artiklarna i detta protokoll, och
- b) översända vidimerade exakta kopior av detta protokoll till alla stater som har undertecknat det och till alla stater som ansluter sig till detta protokoll.

3. Så snart som detta protokoll träder i kraft skall texten överlämnas av organisationens generalsekreterare till Förenta nationernas sekretariat för registrering och publicering i enlighet med artikel 102 i Förenta nationernas stadga.

Artikel 18

Språk

Detta protokoll är upprättat i ett enda original på arabiska, engelska, franska, kinesiska, ryska och spanska språken, vilka alla äger lika vitsord.

SOM SKEDDE I LONDON den 27 november 1992.

TILL BEKRÄFTELSE HÄRAV har undertecknade, därtill vederbörligen befullmäktigade av sina regeringar, undertecknat detta protokoll.

Konventionsbilaga

Certifikat för försäkring eller annan ekonomisk säkerhet om ansvarighet för skada orsakad av förorening genom olja

Utfärdat enligt bestämmelserna i artikel VII i 1992 års internationella konvention om ansvarighet för skada orsakad av förorening genom olja.

Fartygets namn

Bokstäver eller siffror som identifierar fartyget

Registreringsort

Ägarens namn och adress

Härmed intygas att för ovan angivna fartyg gäller en försäkring eller en annan ekonomisk säkerhet som uppfyller föreskrifterna i artikel VII i 1992 års internationella konvention om ansvarighet för skada orsakad av förorening genom olja.

Säkerhetens art

Säkerhetens giltighetstid

Namn och adress för försäkringsgivaren och/eller den (de) person(er) som har ställt annan ekonomisk säkerhet

Namn

Adress

Detta certifikat gäller till

Utfärdat eller bestyrkt av regeringen i

.....
(statens fullständiga namn)

.....
(ort)

den

.....
(datum)

.....
(den utfärdande eller bestyrkande tjänstemannens namnteckning och titel)

Förklarande anmärkningar::

1. Om så önskas kan på den plats där statens namn anges även tas in en uppgift om behörig myndighet i det land där certifikatet utfärdats.
2. Om säkerhet ställts av mer än en person skall det belopp som ställts av var och en av dem anges.
3. Har flera slags säkerheter ställts skall dessa anges.
4. Under rubriken "säkerhetens giltighetstid" skall även anges den dag från vilken säkerheten gäller.

ÖVERSÄTTNING

BILAGA III

1992 års ändringsprotokoll till 1971 års internationella konvention om upprättandet av en internationell fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja

PARTERNA I DETTA PROTOKOLL,

SOM HAR BEAKTAT 1971 års internationella konvention om upprättandet av en internationell fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja och 1984 års protokoll till denna,

SOM HAR NOTERAT att 1984 års protokoll till denna konvention, som föreskriver förbättrad tillämpning och ökad ersättning, inte har trätt i kraft,

SOM BEKRÄFTAR vikten av att vidmakthålla det internationella ansvarighets- och ersättningssystemet för oljeskador,

SOM ÄR MEDVETNA OM behovet av att tillförsäkra att innehållet i 1984 års protokoll träder i kraft så snart som möjligt,

SOM INSER fördelen för staterna att under en övergångsperiod låta den ändrade konventionen tillämpas samtidigt som och vara ett tillägg till den ursprungliga konventionen,

SOM ÄR ÖVERTYGADE OM att de ekonomiska verkningarna av skador genom förorening till följd av transport av olja i bulk till sjöss med fartyg bör delas mellan sjöfartsnäringen och oljelastintressenterna, och

SOM ÄR MEDVETNA OM 1992 års ändringsprotokoll till 1969 års internationella konvention om ansvarighet för skada orsakad av förorening genom olja,

HAR KOMMIT ÖVERENS OM FÖLJANDE.

Artikel 1

Den konvention som ändras genom detta protokoll är 1971 års internationella konvention om upprättandet av en internationell fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja, i det följande kallad "1971 års fondkonvention". För stater som är anslutna till 1976 års protokoll till 1971 års fondkonvention skall hänvisningen anses omfatta 1971 års fondkonvention som den har ändrats genom det protokollet.

Artikel 2

Artikel 1 i 1971 års fondkonvention ändras enligt följande:

1. Första stycket ersätts med följande text:

"1. '1992 års ansvarighetskonvention': 1992 års internationella konvention om ansvarighet för skada orsakad av förorening genom olja."

2. Efter första stycket införs ett nytt stycke, 1a, enligt följande:

"1a '1971 års fondkonvention': 1971 års internationella konvention om upprättandet av en internationell fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja. För stater som är bundna av 1976 års protokoll till den konventionen skall hänvisningen anses omfatta 1971 års konvention som den har ändrats genom det protokollet."

3. Andra stycket ersätts med följande text:

"2. 'Fartyg', 'person', 'ägare', 'olja', 'skada genom förorening', 'förebyggande åtgärder', 'olycka' och 'organisation' har samma betydelse som i artikel I i 1992 års ansvarighetskonvention."

4. Fjärde stycket ersätts med följande text:

"4. 'Beräkningsenhet' har samma betydelse som i artikel V nionde stycket i 1992 års ansvarighetskonvention."

5. Femte stycket ersätts med följande text:

"5. 'Fartygstonnage' har samma betydelse som i artikel V tionde stycket i 1992 års ansvarighetskonvention."

6. Sjunde stycket ersätts med följande text:

"7. 'Garant' avser varje person som meddelar försäkring eller ställer annan ekonomisk säkerhet för att täcka ägarens ansvar enligt artikel VII första stycket i 1992 års ansvarighetskonvention."

Artikel 3

Artikel 2 i 1971 års fondkonvention ändras enligt följande:

Första stycket ersätts med följande text:

"1. En internationell fond för ersättning av skada genom förorening, vilken skall kallas '1992 års internationella oljeskadefond' och som i det följande kallas 'fonden' upprättas härmed för följande syften:

- a) För att ge ersättning för skador genom förorening i den utsträckning de inte ersätts enligt 1992 års ansvarighetskonvention.
- b) För att uppfylla de ändamål som anges i denna konvention."

Artikel 4

Artikel 3 i 1971 års fondkonvention ersätts med följande text:

"Artikel 3

Denna konvention gäller endast

- a) skada genom förorening som har uppkommit
 - i) inom en fördragsslutande stats område, inklusive dess territorialvatten, och
 - ii) inom en fördragsslutande stats exklusiva ekonomiska zon, som fastställs i enlighet med folkrättens regler, eller, om staten inte har fastställt någon sådan zon, inom ett område utanför och angränsande till den statens territorialvatten vilket har bestämts av den staten i enlighet med folkrättens regler och vilket inte sträcker sig längre ut än 200 nautiska mil från de baslinjer varifrån statens territorialvatten mäts,
- b) förebyggande åtgärder, var de än vidtas, för att förhindra eller begränsa sådan skada."

Artikel 5

I rubriken till artiklarna 4–9 i 1971 års fondkonvention tas orden "och gottgörelse" bort.

Artikel 6

Artikel 4 i 1971 års fondkonvention ändras enligt följande:

1. I första stycket skall de fem hänvisningarna till "ansvarighetskonventionen" bytas ut mot hänvisningar till "1992 års ansvarighetskonvention".

2. Tredje stycket ersätts med följande text:

"3. Visar fonden att skadan genom förorening helt eller delvis orsakades genom uppsåtlig handling eller uppsåtlig underlåtenhet av den skadelidande eller vårdslöshet av denne, kan fonden befrias helt eller delvis från sin skyldighet att betala ersättning till denne. I varje fall skall fonden befrias från sin skyldighet i den utsträckning som fartygsägaren kan vara befriad enligt artikel III tredje stycket i 1992 års ansvarighetskonvention. Fonden är emellertid aldrig befriad från sin skyldighet vad gäller förebyggande åtgärder."

3. Fjärde stycket ersätts med följande text:

"4. a) Om inte annat föreskrivs i b eller c i detta stycke är det sammanlagda belopp som fonden skall betala enligt denna artikel begränsat för en och samma olycka så att summan av det beloppet och det ersättningsbelopp som faktiskt har betalats enligt 1992 års ansvarighetskonvention för skada genom förorening, som faller inom denna konventions tillämpningsområde enligt artikel 3, inte får överstiga 135 miljoner beräkningsenheter.

b) Om inte annat föreskrivs i c får det sammanlagda ersättningsbelopp som fonden skall ge ut enligt denna artikel inte överstiga 135 miljoner beräkningsenheter för en skada genom förorening som orsakats av en naturhändelse av osedvanlig karaktär som inte kunnat undvikas och vars verkningar inte kunnat förhindras.

c) Det högsta ersättningsbeloppet enligt a och b skall vara 200 miljoner beräkningsenheter för olyckor som inträffar under en tid då tre stater är bundna av konventionen och mottagen avgiftspliktig olja i dessa stater sammanlagt uppgick till eller översteg 600 miljoner ton under närmast föregående kalenderår.

d) Upplupen ränta på en fond som upprättats enligt artikel V tredje stycket i 1992 års ansvarighetskonvention skall inte tas med vid beräkningen av det högsta belopp som fonden har att betala enligt denna artikel.

e) De belopp som anges i denna artikel skall räknas om till inhemsk valuta på grundval av det värde valutahade i förhållande till den särskilda dragningsrätten den dag som fondens församling fastställer som första dag för utbetalning av ersättning."

4. Femte stycket ersätts med följande text:

"5. Om summan av styrkta fordringar mot fonden överstiger det sammanlagda ersättningsbeloppet enligt fjärde stycket, skall det tillgängliga beloppet fördelas så att förhållandet mellan en styrkt fordran och det ersättningsbelopp som fordringsägaren faktiskt erhåller enligt denna konvention är det samma för alla fordringsägare."

5. Sjätte stycket ersätts med följande text:

"6. Fondens församling får i undantagsfall besluta att ersättning enligt konventionen får betalas även om fartygsägaren inte har upprättat någon fond enligt artikel V tredje stycket i 1992 års ansvarighetskonvention. I sådana fall tillämpas också fjärde stycket i denna artikel."

Artikel 7

Artikel 5 i 1971 års fondkonvention upphävs.

Artikel 8

Artikel 6 i 1971 års fondkonvention ändras enligt följande:

1. I första stycket utgår numreringen samt orden "eller gottgörelse enligt artikel 5".
2. Andra stycket upphävs.

Artikel 9

Artikel 7 i 1971 års fondkonvention ändras enligt följande:

1. I första, tredje, fjärde och sjätte styckena ersätts de sju hänvisningarna till "ansvarighetskonventionen" med hänvisningar till "1992 års ansvarighetskonvention".
2. I första stycket utgår orden "eller gottgörelse enligt artikel 5".
3. I tredje stycket första meningen utgår orden "eller gottgörelse" och "eller 5".
4. I tredje stycket andra meningen utgår orden "eller artikel 5 första stycket".

Artikel 10

I artikel 8 i 1971 års fondkonvention ersätts hänvisningen till "ansvarighetskonventionen" med en hänvisning till 1992 års ansvarighetskonvention.

Artikel 11

Artikel 9 i 1971 års fondkonvention ändras enligt följande:

1. Första stycket ersätts med följande text:

"1. Fonden inträder, såvitt avser belopp som fonden har betalat i ersättning för skada genom förorening enligt artikel 4 första stycket i denna konvention, i den rätt som den som har fått sådan ersättning kan ha enligt 1992 års ansvarighetskonvention mot ägaren eller dennes garant."

2. I andra stycket utgår orden "eller gottgörelse".

Artikel 12

Artikel 10 i 1971 års fondkonvention ändras enligt följande:

Inledningen i första stycket ersätts med följande text:

"Årsavgifter till fonden skall, ifråga om varje fördragsslutande stat, betalas av var och en som under det kalenderår som avses i artikel 12 andra stycket a eller b tagit emot sammanlagt mer än 150 000 ton."

Artikel 13

Artikel 11 i 1971 års fondkonvention upphävs.

Artikel 14

Artikel 12 i 1971 års fondkonvention ändras enligt följande:

1. I inledningen till första stycket utgår orden "av person som avses i artikel 10".
2. I första stycket i b och c utgår orden "eller 5" och ersätts orden "15 miljoner francs" med orden "fyra miljoner beräkningsenheter".
3. Första stycket ii b upphävs.
4. I första stycket ii blir ledet c till led b, och ledet d blir till led c.
5. Inledningen till andra stycket ersätts med följande text:

"Församlingen skall fastställa det sammanlagda beloppet avgifter till fonden. På grundval av det beslutet skall direktören för varje fördragsslutande stat beräkna den årsavgift som var och en som avses i artikel 10 skall betala"

6. Fjärde stycket ersätts med följande text:

"4. Årsavgiften förfaller till betalning enligt vad som bestäms i fondens interna reglemente. Församlingen får besluta om annat datum för betalningen."

7. Femte stycket ersätts med följande text:

"5. Församlingen får besluta, enligt vad som fastställs i fondens ekonomiska reglemente, att överföra medel mellan de fonder som upprättats enligt artikel 12.2 a och 12.2 b."

8. Sjätte stycket upphävs.

Artikel 15

Artikel 13 i 1971 års fondkonvention ändras enligt följande:

1. Första stycket ersätts med följande text:

"1. Avgiftsbelopp som avses i artikel 12 och som är förfallet till betalning skall löpa med ränta enligt en räntesats som fastställs i fondens interna reglemente. Olika räntesatser får fastställas för olika förhållanden."

2. I tredje stycket ersätts orden "artiklarna 10 och 11" med orden "artiklarna 10 och 12". Orden "när tre månader från förfallodagen" utgår.

Artikel 16

Ett nytt fjärde stycke införs i artikel 15 i 1971 års fondkonvention:

"4. En fördragsslutande stat som inte fullgör skyldigheten att underrätta direktören enligt andra stycket är ersättningsskyldig mot fonden för den ekonomiska förlust som fonden kan ha gjort som en följd av underlåtenheten. Församlingen skall efter rekommendation från direktören besluta om en sådan ersättning skall betalas av en fördragsslutande stat."

Artikel 17

Artikel 16 i 1971 års fondkonvention ersätts med följande text:

"Fonden skall ha en församling och ett sekretariat som leds av en direktör."

Artikel 18

Artikel 18 i 1971 års fondkonvention ändras enligt följande:

1. I inledningen till artikeln utgår orden "med förbehåll för vad som stadgas i artikel 26".

2. Åttonde stycket upphävs.

3. Nionde stycket ersätts med följande text:

"9. Att upprätta de tillfälliga eller ständiga underorgan som den anser nödvändiga, att bestämma direktiven för dem och ge dem erforderlig behörighet för att de skall kunna utföra sina uppgifter. Församlingen skall sträva efter en jämn geografisk fördelning när de utser medlemmar i ett sådant organ samt efter att de fördragsslutande stater som representerar de största mängderna mottagen avgiftspliktig olja får en därmed motsvarande representation. Församlingens procedurregler får i tillämpliga delar användas för det arbete som bedrivs i ett sådant underorgan."

4. I tionde stycket utgår ordet "exekutivkommittén".

5. I elfte stycket utgår ordet "exekutivkommittén".

6. Tolfte stycket upphävs.

Artikel 19

Artikel 19 i 1971 års fondkonvention ändras enligt följande:

1. Första stycket ersätts med följande text:

"1. Ordinarie möten med församlingen skall äga rum varje kalenderår efter kallelse av direktören."

2. I andra stycket utgår orden "av exekutivkommittén eller".

Artikel 20

Artiklarna 21–27 i 1971 års fondkonvention och rubrikerna till dem upphävs.

Artikel 21

Artikel 29 i 1971 års fondkonvention ändras enligt följande:

1. Första stycket ersätts med följande text:

"1. Direktören är fondens chefstjänsteman. Han skall, med iakttagande av de anvisningar som meddelas honom av församlingen, utföra de uppgifter som tilldelats honom i denna konvention, i fondens interna reglemente eller av församlingen."

2. I andra stycket utgår orden "eller exekutivkommittén".

3. I andra stycket utgår orden "eller, i förekommande fall, för exekutivkommittén".

4. Andra stycket g ersätts med följande text:

"g) att i samråd med församlingens ordförande upprätta och publicera en rapport om fondens verksamhet under närmast föregående kalenderår."

5. I andra stycket h utgår ordet "exekutivkommittén".

Artikel 22

I artikel 31 första stycket i 1971 års fondkonvention utgår orden "i exekutivkommittén och".

Artikel 23

Artikel 32 i 1971 års fondkonvention ändras enligt följande:

1. I inledningen utgår orden "och exekutivkommittén".
2. I b utgår orden "och exekutivkommittén".

Artikel 24

Artikel 33 i 1971 års fondkonvention ändras enligt följande:

1. Första stycket upphävs.
2. I andra stycket utgår numreringen.
3. Led c ersätts med följande text:

"c) upprättandet av underorgan enligt artikel 18 nionde stycket och frågor som hänger samman med upprättandet."

Artikel 25

Artikel 35 i 1971 års fondkonvention ersätts med följande text:

"Artikel 35

Anspraak på ersättning enligt artikel 4 som följd av olyckor som har inträffat efter det att denna konvention har trätt i kraft får inte framställas mot fonden tidigare än 120 dagar efter dagen för ikraftträdandet."

Artikel 26

Efter artikel 36 i 1971 års fondkonvention införs fyra nya artiklar (artiklarna 36a, 36b, 36c och 36d) enligt följande:

"Artikel 36a

Följande övergångsbestämmelser skall gälla under den tidsperiod (övergångsperioden) som börjar löpa när denna konvention träder i kraft och som slutar när de uppsägningsangar som anges i artikel 31 i 1992 års ändringsprotokoll till 1971 års fondkonvention får verkan.

a) Vid tillämpningen av artikel 2 första stycket a i denna konvention innefattar hänvisningen till 1992 års ansvarighetskonvention såväl 1969 års internationella konvention om ansvarighet för skada orsakad av förorening genom olja — antingen i dess ursprungliga version eller som den har ändrats genom 1976 års protokoll till den (i denna artikel kallad 1969 års ansvarighetskonvention) — som 1971 års fondkonvention.

b) Om en olycka har orsakat en skada genom förorening som omfattas av denna konvention skall fonden betala ersättning till dem som har lidit sådan skada endast i den utsträckning de inte har kunnat få full ersättning enligt 1969 års ansvarighetskonvention, 1971 års fondkonvention och 1992 års ansvarighetskonvention. Såvitt avser en skada genom förorening som omfattas av denna konvention och som rör en stat som är bunden av denna konvention men inte av 1971 års fondkonvention skall fonden betala ersättning till dem som har lidit skada genom förorening endast i den utsträckning som de inte skulle ha fått full ersättning om staten hade varit bunden av samtliga nu nämnda konventioner.

c) Vid tillämpning av artikel 4 i denna konvention skall det belopp som skall tas med vid beräkningen av det totala ersättningsbelopp som fonden har att betala också innefatta ersättningsbelopp som faktiskt har betalats med stöd av 1969 års ansvarighetskonvention och det ersättningsbelopp som faktiskt har betalats, eller som skall anses ha betalats, enligt 1971 års fondkonvention.

d) Artikel 9 första stycket i denna konvention gäller också rättigheter enligt 1969 års ansvarighetskonvention.

Artikel 36b

1. Om inte annat följer av fjärde stycket i denna artikel, skall det sammanlagda beloppet årsavgifter för avgiftspliktig olja som har tagits emot i en enskild fördragsslutande stat under ett kalenderår inte överstiga 27,5 % av det totala beloppet årsavgifter enligt 1992 års ändringsprotokoll till 1971 års fondkonvention för det kalenderåret.

2. Om tillämpningen av bestämmelserna i artikel 12 andra och tredje styckena leder till att det sammanlagda beloppet av avgifter som skall betalas av de avgiftsskyldiga i en enskild fördragsslutande stat för ett kalenderår överstiger 27,5 % av summan av årsavgifter, skall de avgifter som skall betalas av de avgiftsskyldiga i den staten minskas proportionellt så att deras sammanlagda avgifter motsvarar 27,5 % av den totala summan av årsavgifter till fonden för det året.

3. Om de avgifter som skall betalas av de avgiftsskyldiga i en fördragsslutande stat skall minskas enligt andra stycket i denna artikel, skall de avgifter som skall betalas av de avgiftsskyldiga i övriga fördragsslutande stater ökas proportionellt så att den totala summan av avgifter som skall betalas av de som är skyldiga att betala avgifter till fonden för kalenderåret ifråga kommer att uppgå till den summa avgifter som har beslutats av församlingen.

4. Bestämmelserna i första till tredje styckena i denna artikel skall tillämpas till dess att den totala mängden avgiftspliktig olja som har tagits emot i de fördragsslutande staterna under ett kalenderår uppgår till 750 miljoner ton dock längst till dess att fem år har gått från det att detta protokoll trädde i kraft.

Artikel 36c

Oavsett bestämmelserna i denna konvention skall följande bestämmelser gälla för förvaltningen av fonden under den tid då såväl 1971 års fondkonvention som denna konvention är i kraft.

- a) Det fondsekretariat, lett av direktören, vilket upprättats enligt 1971 års fondkonvention (1971 års fond) får också fungera som fondens sekretariat och direktör.
- b) Om sekretariatet och direktören för 1971 års fond också utför uppgifter enligt a som sekretariat och direktör för fonden, skall fonden vid intressekonflikter mellan 1971 års fond och fonden företräddas av ordföranden i fondens församling.
- c) Direktören och den personal och de experter som han har utsett, skall när de fullgör sina uppgifter enligt denna konvention och 1971 års fondkonvention inte anses ha brutit mot bestämmelserna i artikel 30 i denna konvention när de fullgör sina uppgifter i enlighet med denna artikel.
- d) Fondens församling skall sträva efter att inte fatta beslut som är oförenliga med beslut som har fattats av församlingen för 1971 års fond. Om olika meningar uppkommer rörande gemensamma förvaltningsfrågor

skall fondens församling söka nå enighet med församlingen för 1971 års fond i en anda av ömsesidigt samarbete och med de båda organisationernas gemensamma mål för ögonen.

- e) Fonden får träda in i de rättigheter, skyldigheter och tillgångar som 1971 års fond har om församlingen för 1971 års fond så beslutar enligt artikel 44 andra stycket i 1971 års fondkonvention.
- f) Fonden skal låter betala alla kostnader och utgifter som 1971 års fond har haft för administrativa tjänster vilka en har utfört för fondens räkning.

Artikel 36d

Slutbestämmelser

Slutbestämmelserna i denna konvention är artiklarna 28–39 i 1992 års ändringsprotokoll till 1971 års fondkonvention. Hänvisningar i denna konvention till fördragsslutande stater avser de stater som är bundna av detta protokoll.”

Artikel 27

1. 1971 års fondkonvention och detta protokoll skall läsas och förstås som ett enda instrument i förhållandet mellan dem som är anslutna till protokollet.
2. Artiklarna 1–36d i 1971 års fondkonvention som de har ändrats genom detta protokoll skall kallas 1992 års internationella konvention om upprättandet av en internationell fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja (1992 års fondkonvention).

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 28

Undertecknande, ratifikation m.m.

1. Detta protokoll står öppet för undertecknande i London från och med den 15 januari 1993 till och med den 14 januari 1994 för alla stater som har undertecknat 1992 års ansvarighetskonvention.
2. Om inte annat följer av fjärde stycket skall detta protokoll ratificeras, godtas eller godkännas av de stater som har undertecknat det.
3. Om inte annat följer av fjärde stycket står detta protokoll öppet för anslutning av stater som inte har undertecknat det.

4. Endast de stater som har ratificerat, godtagit, godkänt eller anslutit sig till 1992 års ansvarighetskonvention får ratificera, godta, godkänna eller ansluta sig till detta protokoll.

5. Ratifikation, godtagande, godkännande eller anslutning verkställs genom att ett formellt instrument för detta ändamål deponeras hos organisationens generalsekreterare.

6. En stat som är ansluten till detta protokoll men inte till 1971 års fondkonvention är bunden av bestämmelserna i 1971 års fondkonvention sådan den har ändrats genom detta protokoll i förhållande till de stater som också är anslutna till protokollet, men är inte bunden av bestämmelserna i 1971 års fondkonvention i förhållande till de stater som är bundna av den konventionen.

7. Alla ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument som har deponerats efter det att någon ändring av 1971 års fondkonvention genom detta protokoll har trätt i kraft skall anses avse den ändrade konventionen, med de justeringar som föranleds av den ikraftträdde ändringen.

Artikel 29

Information om avgiftspliktig olja

1. En stat skall innan detta protokoll träder i kraft för staten, när den deponerar ett instrument som avses i artikel 28 femte stycket och därefter årligen på tid som organisationens generalsekreterare bestämmer, underrätta denne om namn och adress på personer som för den staten är skyldiga att betala avgifter till fonden enligt artikel 10 i 1971 års fondkonvention som den har ändrats genom detta protokoll. Staten skall också lämna uppgift om de mängder avgiftspliktig olja som tagits emot av någon inom den statens territorium under det närmast föregående kalenderåret.

2. Under övergångsperioden skall direktören, för de fördragsslutande staternas räkning, årligen underrätta organisationens generalsekreterare om de mängder av avgiftspliktig olja som har tagit emot av personer som är skyldiga att bidra till fonden enligt artikel 10 i 1971 års fondkonvention som den har ändrats genom detta protokoll.

Artikel 30

Ikraftträdande

1. Detta protokoll träder i kraft tolv månader efter det att följande förutsättningar är uppfyllda:

a) När minst åtta stater har deponerat sina ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument.

b) Organisationens generalsekreterare, enligt artikel 29, har fått information om att de som är skyldiga att betala avgift till följd av artikel 10 i 1971 års fondkonvention som den har ändrats genom detta protokoll under det närmast föregående kalenderåret tog emot sammanlagt minst 450 miljoner ton avgiftspliktig olja.

2. Detta protokoll träder dock inte i kraft förrän 1992 års ansvarighetskonvention har trätt i kraft.

3. För de stater som ratificerar, godtar, godkänner eller ansluter sig till detta protokoll efter det att villkoren i första stycket har uppfyllts, träder detta protokoll i kraft tolv månader efter det att staten har deponerat vederbörligt instrument.

4. En stat får, när den deponerar sitt ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument för detta protokoll, förklara att instrumentet inte skall få verkan enligt denna artikel förrän den sexmånadersperiod som anges i artikel 31 har förflutit.

5. En stat som har avgivit en förklaring enligt föregående stycke får när som helst återta den genom en underrättelse till organisationens generalsekreterare. Återtagandet får verkan den dagen underrättelsen tas emot och den stat som återtar sin förklaring skall anses ha deponerat sitt ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument för detta protokoll samma dag.

6. En stat som har avgett en förklaring enligt artikel 13 andra stycket i 1992 års ändringsprotokoll till 1969 års ansvarighetskonvention skall också anses ha avgett en förklaring enligt fjärde stycket i denna artikel. Återtagandet av en förklaring enligt den nämnda artikel 13 andra stycket skall anses utgöra ett återtagande också enligt femte stycket i denna artikel.

Artikel 31

Uppsägning av 1969 och 1971 års konventioner

Om inte annat följer av artikel 30 skall en stat som är bunden av detta protokoll samt en stat som har deponerat sitt ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument oavsett om detta skett enligt artikel 30 fjärde stycket eller inte, säga upp 1971 års fondkonvention och 1969 års ansvarighetskonvention, om de är bundna av dessa, inom sex månader från det att följande förutsättningar är uppfyllda en sådan uppsägning får verkan tolv månader efter det att den nämnda sexmånadersperioden har förflutit:

a) minst åtta stater har blivit bundna av detta protokoll eller har deponerat sina ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument hos organisationens generalsekreterare, oavsett om detta skett enligt artikel 30 fjärde stycket eller inte, och

b) organisationens generalsekreterare har underrättats i enlighet med artikel 29 om att de som är eller kommer att bli skyldiga att betala avgift till följd av artikel 10 i 1971 års fondkonvention som den har ändrats genom detta protokoll under det närmast föregående kalenderåret har tagit emot sammanlagt minst 750 miljoner ton avgiftspliktig olja.

Artikel 32

Revision och ändring

1. Organisationen får sammankalla en konferens för att revidera eller ändra 1992 års fondkonvention.

2. Organisationen skall sammankalla en konferens med de fördragsslutande staterna om minst en tredjedel av de fördragsslutande staterna begär det.

Artikel 33

Ändring av begränsningsbelopp

1. På begäran av minst en fjärdedel av de fördragsslutande staterna skall ett förslag till ändring av ansvarsgränserna enligt artikel 4 fjärde stycket i 1971 års fondkonvention som den har ändrats genom detta protokoll genom generalsekreterarens försorg sändas till alla medlemmar i organisationen samt alla fördragsslutande stater.

2. Ett förslag till ändring som sänts enligt ovan skall senast inom sex månader från översändandet lämnas över till organisationens juridiska kommitté för övervägande.

3. Alla stater som är bundna av 1971 års fondkonvention som den har ändrats genom detta protokoll har rätt att delta i juridiska kommitténs förhandlingar för övervägande och antagande av ändringar, oavsett om de är medlemmar i organisationen eller inte.

4. Ändringar antas med två tredjedels majoritet av de fördragsslutande stater som är närvarande och som röstar i juridiska kommittén, med den ökning i antalet som föranleds av tredje stycket, dock under förutsättning att minst hälften av de fördragsslutande staterna är närvarande vid omröstningstillfället.

5. När juridiska kommittén behandlar ett förslag till ändring av gränserna skall den ta hänsyn till inträffade olyckor och i synnerhet omfattningen av de skador som orsakats av dem och till förändringar i penningvärdena. Kommittén skall också ta hänsyn till förhållandet mellan de gränser som anges i artikel 4 fjärde stycket i 1971 års fondkonvention som den har ändrats genom detta protokoll och de gränser som anges i artikel V första stycket i 1992 års internationella konvention om ansvarighet för skada orsakad av förorening genom olja.

6. a) Ändringar i gränserna med stöd av denna artikel får inte övervägas förrän den 15 januari 1998 och inte heller förrän fem år förflutit från den dag en tidigare ändring med stöd av denna artikel har trätt i kraft. Ändringar med stöd av denna artikel får inte övervägas förrän detta protokoll har trätt i kraft.

b) Ingen gräns får höjas så att beloppet kommer att överstiga den gräns som lagts fast i 1971 års fondkonvention som den har ändrats genom detta protokoll, ökat med sex procent per år, inklusive den procentuella höjningen från föregående år, räknat från den 15 januari 1993.

c) Ingen gräns får höjas så att den med tre gånger överstiger den gräns som lagts fast i 1971 års fondkonvention som den har ändrats genom detta protokoll.

7. En ändring som har antagits i enlighet med fjärde stycket skall av organisationen delges de fördragsslutande staterna. Ändringen skall anses godtagen när 18 månader har förflutit från underrättelsen om inte inom den tidsperioden minst en fjärdedel av de stater som var fördragsslutande stater då ändringen antogs av juridiska kommittén har underrättat organisationen om att de inte godtar ändringen. I sådant fall är ändringen förkastad och får ingen verkan.

8. En ändring som har godtagits i enlighet med sjunde stycket träder i kraft 18 månader efter det att den godtoges.

9. Alla fördragsslutande stater är bundna av ändringen om de inte säger upp detta protokoll i enlighet med artikel 34 första och andra styckena, senast sex månader innan ändringen träder i kraft. En sådan uppsägning får verkan när ändringen träder i kraft.

10. En stat som blir fördragsslutande stat när juridiska kommittén har antagit en ändring men innan artonmånadersperioden för dess godtagande har löpt ut, blir bunden av ändringen om den träder i kraft. En stat som blir fördragsslutande stat efter den perioden blir bunden av den ändring som har godtagits i enlighet med sjunde stycket. I de fall som anges i detta stycke blir en stat bunden av en ändring när den träder i kraft eller när protokollet träder i kraft för den staten, om detta sker senare.

Artikel 34

Uppsägning

1. Detta protokoll får sägas upp av en fördragsslutande part när som helst efter det att det trätt i kraft för den parten.
2. Uppsägningen verkställs genom att ett instrument deponeras hos organisationens generalsekreterare.
3. En uppsägning får verkan tolv månader efter deponeringen hos generalsekreteraren eller den längre tidrymd som har agnats i uppsägningsinstrumentet.
4. En uppsägning av 1992 års ansvarighetskonvention skall anses innebära uppsägning av detta protokoll. En sådan uppsägning får verkan den dag då uppsägningen av 1992 års protokoll till 1969 års ansvarighetskonvention får verkan enligt artikel 16 i det protokollet.
5. En stat som är bunden av detta protokoll och som inte har sagt upp 1971 års fondkonvention och 1969 års ansvarighetskonvention enligt kraven i artikel 31 skall anses ha sagt upp detta protokoll med verkan tolv månader från utgången av den sexmånadersperiod som avses i den artikeln. Den stat som deponerar ett ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument för 1969 års ansvarighetskonvention och som är bunden av detta protokoll skall från och med den dag då uppsägningen enligt artikel 31 får verkan anses ha sagt upp detta protokoll med verkan från den dag då detta instrument får verkan.
6. Mellan dem som är bundna av detta protokoll skall en uppsägning från någon av dem av 1971 års fondkonvention i enlighet med artikel 41 i den konventionen inte på något sätt förstås som en uppsägning av 1971 års fondkonvention som en har ändrats genom detta protokoll.
7. Oavsett en uppsägning av detta protokoll från en part i enlighet med denna artikel, skall bestämmelserna i protokollet om skyldigheter att betala avgifter enligt artikel 10 i 1971 års fondkonvention som en har ändrats genom detta protokoll

fortfarande gälla för sådana olyckor som avses i artikel 12 andra stycket b i den ändrade konventionen och som har inträffat innan uppsägningen träder i kraft.

Artikel 35

Extra möten med församlingen

1. Inom nittio dagar från deponeringen av ett uppsägningsinstrument får varje fördragsslutande stat som anser att uppsägningen kommer att leda till en betydande höjning av avgifterna för de kvarvarande fördragsslutande staterna, begära att direktören sammankallar ett extra möte med församlingen. Direktören skall kalla församlingen att sammanträda inom sextio dagar från det att han tog emot denna begäran.
2. Direktören får på eget initiativ sammankalla församlingen till ett extra möte som skall hållas inom sextio dagar efter deponeringen av ett uppsägningsinstrument, om han anser att uppsägningen kommer att leda till en betydande höjning av avgifterna för de kvarvarande fördragsslutande staterna.
3. Om församlingen vid ett extra möte som sammankallats enligt första eller andra styckena fastställer att uppsägningen kommer att leda till en betydande höjning av avgifterna för de kvarvarande fördragsslutande staterna, får var och en av dessa stater senast etthundratjugo dagar före den dag då uppsägningen får verkan säga upp detta protokoll med verkan från samma dag.

Artikel 36

Upphörande

1. Detta protokoll upphör att gälla när antalet fördragsslutande stater understiger tre.
2. Stater som är bundna av detta protokoll dagen innan det upphör att gälla skall möjliggöra för fonden att utöva sina funktioner enligt 37 i detta protokoll och förblir endast för detta ändamål bundna av protokollet.

Artikel 37

Avveckling av fonden

1. Om detta protokoll upphör att gälla skall fonden dock
 - a) infria sina förpliktelser för de olyckor som har inträffat innan protokollet upphörde att gälla, och
 - b) få utöva sin rätt till avgifter i den utsträckning som dessa avgifter är nödvändiga för att infria de förpliktelser som avses i a, inklusive de förvaltningskostnader för fonden som är nödvändiga för detta ändamål.

2. Församlingen skall vidta alla lämpliga åtgärder för att avveckla fonden, inklusive en rättvis fördelning av resterande tillgångar bland de som har betalt avgifter till fonden.

3. Fonden förblir en juridisk person såvitt gäller bestämmelserna i denna artikel.

Artikel 38

Depositarie

1. Detta protokoll och de ändringar som godtagits i enlighet med artikel 33 skall deponeras hos organisationens generalsekreterare.

2. Organisationens generalsekreterare skall

- a) informera alla stater som har undertecknat eller anslutit sig till detta protokoll om
 - i) varje nytt undertecknande eller ny deponering av instrument samt datum för detta,
 - ii) varje förklaring och underrättelse med stöd av artikel 30, inklusive förklaringar och återtaganden som anses ha avgetts i enlighet med den artikeln,
 - iii) dagen för ikraftträdandet av detta protokoll,
 - iv) det datum då uppsägningar enligt artikel 31 måste göras,
 - v) ett förslag om ändringar av gränserna för ersättningsbelopp som har gjorts i enlighet med artikel 33 första stycket,
 - vi) en ändring som har antagits i enlighet med artikel 33 fjärde stycket,

vii) en ändring som anses godtagen med stöd av artikel 33 sjunde stycket samt den dag då ändringen i fråga träder i kraft i enlighet med åttonde och nionde styckena i den artikeln,

viii) deponering av uppsägningsinstrument som rör detta protokoll samt dagen för deponeringen och den dag då uppsägningen får verkan,

ix) en uppsägning som anses avgiven med stöd av artikel 34 femte stycket,

x) en underrättelse som krävs enligt någon av artiklarna i detta protokoll, och

b) översända vidimerade exakta kopior av detta protokoll till alla stater som har undertecknat det och till alla stater som ansluter sig till detta protokoll.

3. Så snart som detta protokoll träder i kraft skall det överlämnas av organisationens generalsekreterare till Förenta nationernas sekretariat för registrering och publicering i enlighet med artikel 102 i Förenta nationernas stadga.

Artikel 39

Språk

Detta protokoll är upprättat i ett enda original på arabiska, engelska, franska, kinesiska, ryska och spanska språken, vilka alla äger lika vitsord.

SOM SKEDDE I LONDON den 27 november 1992.

TILL BEKRÄFTELSE HÄRAV har undertecknade, därtill vederbörigen befullmäktigade av sina respektive regeringar, undertecknat detta protokoll.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 10 mars 2004

om att inte uppta simazin i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG och om återkallande av godkännande för växtskyddsmedel som innehåller detta verksamma ämne

[delgivet med nr K(2004) 727]

(Text av betydelse för EES)

(2004/247/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden⁽¹⁾, senast ändrat genom kommissionens direktiv 2003/119/EG⁽²⁾, särskilt artikel 8.2 tredje och fjärde stycket i detta,

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 3600/92 av den 11 december 1992 om närmare bestämmelser för genomförandet av den första etappen i det arbetsprogram som avses i artikel 8.2 i rådets direktiv 91/414/EEG om utsläppande av växtskyddsprodukter på marknaden⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2266/2000⁽⁴⁾, särskilt artikel 7.3a led b i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 8.2 i direktiv 91/414/EEG skall kommissionen påbörja ett arbetsprogram som syftar till att undersöka de verksamma ämnen som används i växtskyddsprodukter som redan fanns på marknaden den 25 juli 1993. I förordning (EEG) nr 3600/92 fastställs närmare bestämmelser för genomförandet av programmet.
- (2) Genom kommissionens förordning (EG) nr 933/94 av den 27 april 1994 om fastställande av verksamma ämnen i växtskyddsmedel och om val av rapporterande medlemsstater för genomförandet av kommissionens förordning (EEG) nr 3600/92⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2230/95⁽⁶⁾, fastställdes de verk-

samma ämnen som skulle bedömas inom ramen för förordning (EEG) nr 3600/92, fastställdes en medlemsstat som skulle fungera som rapporterande medlemsstat när det gällde bedömningen av varje verksamt ämne och fastställdes det vilka producenter av varje verksamt ämne som hade lämnat in en anmälan inom tidsfristen.

- (3) Simazin är ett av de 89 verksamma ämnen som anges i förordning (EG) nr 933/94.
- (4) I enlighet med artikel 7.1 c i förordning (EEG) nr 3600/92 överlämnade Förenade kungariket, som utsetts till rapporterande medlemsstat, den 20 december 1996 en rapport till kommissionen om sin utvärdering av de uppgifter som anmälarna överlämnat i enlighet med artikel 6.1 i den förordningen.
- (5) Efter att ha mottagit rapporten från den rapporterande medlemsstaten inledde kommissionen samråd med både medlemsstaternas experter och huvudanmälaren Syngenta, i enlighet med artikel 7.3 i förordning (EEG) nr 3600/92.
- (6) Kommissionen anordnade ett trepartsmöte med den huvudsaklige uppgiftslämnaren och den rapporterande medlemsstaten för detta verksamma ämne den 6 juni 2003.
- (7) Medlemsstaterna och kommissionen har granskat Förenade kungarikets utvärderingsrapport inom ramen för Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa. Resultatet av denna granskning presenterades den 3 oktober 2003 i form av en kommissionsrapport om simazin.

⁽¹⁾ EGT L 230, 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 325, 12.12.2003, s. 41.

⁽³⁾ EGT L 366, 15.12.1992, s. 10.

⁽⁴⁾ EGT L 259, 13.10.2000, s. 27.

⁽⁵⁾ EGT L 107, 28.4.1994, s. 8.

⁽⁶⁾ EGT L 225, 22.9.1995, s. 1.

- (8) Dokumentationen och resultatet av granskningen överlämnades också till Vetenskapliga kommittén för växter. Kommittén ombads yttra sig om de olika aspekterna på en eventuell förorening av grundvattnet genom simazin. Vetenskapliga kommittén för växter godtog i sitt yttrande⁽¹⁾ inte de anmälda beräkningarna av koncentrationer i grundvatten. Kommittén anser också att de tillgängliga mätningssuppgifterna inte visar att koncentrationerna av simazin eller dess nedbrytningsprodukter inte kommer att överstiga 0,1 g/l i grundvatten.
- (9) Resultatet av de utvärderingar som har gjorts på grundval av inlämnade uppgifter har inte visat att de växtskyddsmedel som innehåller simazin, med de föreslagna användningsföreskrifterna, allmänt uppfyller de krav som anges i artikel 5.1 a och 5.1 b i direktiv 91/414/EEG. Särskilt var de tillgängliga mätningssuppgifterna otillräckliga för att påvisa att koncentrationerna av det verksamma ämnet och dess nedbrytningsprodukter på stora områden inte kommer att överstiga 0,1 µg/l i grundvatten. Dessutom kan det inte garanteras att kontinuerlig användning inom andra områden kommer att möjliggöra tillräcklig förbättring av grundvattnets kvalitet i de fall där koncentrationerna redan överskrider 0,1 µg/l i grundvatten. Dessa halter av det verksamma ämnet överskrider gränserna i bilaga VI till direktiv 91/414/EEG och skulle ha en icke godtagbar påverkan på grundvattnet.
- (10) Simazin bör därför inte upptas i bilaga I till direktiv 91/414/EEG.
- (11) Åtgärder bör vidtas för att se till att befintliga godkännanden för växtskyddsmedel med simazin dras tillbaka inom en föreskriven period och inte förnyas samt att inga nya godkännanden beviljas för sådana produkter.
- (12) Mot bakgrund av uppgifter som inkommit till kommissionen tycks det som om det, i avsaknad av effektiva alternativ för vissa begränsade användningar i vissa medlemsstater, finns behov för vidare användning av det verksamma ämnet så att alternativ kan utvecklas. Det är under rådande omständigheter således motiverat att under strikta förhållanden i syfte att minimera riskerna föreskriva en förlängd period för tillbakadragande av gällande godkännanden för de begränsade användningar som anses behövas då det för närvarande inte existerar några alternativ för bekämpning av skadliga organismer.
- (13) En övergångsperiod under vilken kvarvarande lager av växtskyddsmedel som innehåller simazin och som är tillåtna av medlemsstaterna får omhändertas, lagras, släppas ut på marknaden och användas, skall begränsas till högst tolv månader för att kvarvarande lager inte skall användas mer än under en ytterligare växtodlings-säsong.
- (14) Detta beslut påverkar inte de eventuella åtgärder som kommissionen kan komma att vidta i ett senare skede avseende detta verksamma ämne, inom ramen för rådets direktiv 79/117/EEG av den 21 december 1978 om förbud mot att växtskyddsprodukter som innehåller vissa verksamma ämnen släpps ut på marknaden och används⁽²⁾, senast ändrat genom förordning (EG) nr 807/2003⁽³⁾.
- (15) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Simazin skall inte upptas som ett verksamt ämne i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall säkerställa följande:

1. Godkännanden av växtskyddsmedel med simazin skall dras in senast den 10 september 2004
2. Från och med den 16 mars 2004 får inga godkännanden av växtskyddsmedel som innehåller simazin beviljas eller förnyas enligt det undantag som anges i artikel 8.2 i direktiv 91/414/EEG.
3. När det gäller de användningar som anges i kolumn B i bilagan får medlemsstaterna i kolumn A behålla godkännanden för växtskyddsmedel med simazin t.o.m. den 30 juni 2007 under följande förutsättningar:
 - a) Medlemsstaten ser till att sådana växtskyddsmedel som finns kvar på marknaden får en ny märkning som motsvarar de skärpta villkoren för användning.
 - b) Medlemsstaten vidtar alla lämpliga riskminskningsåtgärder för att minska eventuella risker och därigenom säkerställa skyddet för människors och djurs hälsa samt för miljön.
 - c) Medlemsstaten skall se till att seriösa försök görs för att finna alternativa produkter eller metoder för sådana användningar, med hjälp av handlingsplaner.

⁽¹⁾ Opinion of the Scientific Committee on Plants on specific questions from the Commission concerning the evaluation of simazine in the context of Council Directive 91/414/EEC – SCP/SIMAZINE/002 – Final – yttrandet antaget den 30 januari 2003.

⁽²⁾ EGT L 33, 8.2.1979, s. 36.

⁽³⁾ EUT L 122, 16.5.2003, s. 36.

Den berörda medlemsstaten skall underrätta kommissionen senast den 31 december 2004 om tillämpning av denna punkt och i synnerhet om åtgärder som vidtagits i enlighet med punkterna a–c, och varje år översända uppskattningar om hur mycket simazin som använts i enlighet med den här artikeln.

Artikel 3

Alla anstånd som beviljas av medlemsstaterna i enlighet med artikel 4.6 i direktiv 91/414/EEG skall vara så korta som möjligt och får,

- a) för de användningar vilkas godkännanden skall återkallas senast den 10 september 2004, inte gälla längre än till och med den 10 september 2005, och

- b) för de användningar vilkas godkännanden skall återkallas senast den 30 juni 2007, inte gälla längre än till och med den 31 december 2007.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 10 mars 2004.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Förteckning över godkännanden som avses i artikel 2.3

Kolumn A	Kolumn B
Medlemsstat	Användning
Grekland	Oliver
Förenade kungariket	Bönor, sparris, rabarber, hårdiga prydnads-växter som odlats i plantskola
Nederländerna	Jordgubbar
Irland	Potatis, åkerbönor, rabarber, sparris, bär, frukter, prydnadsväxter
Belgien	Svartrot, sparris, prydnadsväxter, rabarber
Spanien	Kärnfrukter, citrusfrukter, hasselnötter och vinodling

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 10 mars 2004

om att inte uppta atrazin i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG och om återkallande av godkännande för växtskyddsmedel som innehåller detta verksamma ämne

[delgivet med nr K(2004) 731]

(Text av betydelse för EES)

(2004/248/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden⁽¹⁾, senast ändrat genom kommissionens direktiv 2003/119/EG⁽²⁾, särskilt artikel 8.2 tredje och fjärde stycket i detta,

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 3600/92 av den 11 december 1992 om närmare bestämmelser för genomförandet av den första etappen i det arbetsprogram som avses i artikel 8.2 i rådets direktiv 91/414/EEG om utsläppande av växtskyddsprodukter på marknaden⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2266/2000⁽⁴⁾, särskilt artikel 7.3a led b i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 8.2 i direktiv 91/414/EEG skall kommissionen påbörja ett arbetsprogram som syftar till att undersöka de verksamma ämnen som används i växtskyddsprodukter som redan fanns på marknaden den 25 juli 1993. I förordning (EEG) nr 3600/92 fastställs närmare bestämmelser för genomförandet av programmet.
- (2) Genom kommissionens förordning (EG) nr 933/94 av den 27 april 1994 om fastställande av verksamma ämnen i växtskyddsmedel och om val av rapporterande medlemsstater för genomförandet av kommissionens förordning (EEG) nr 3600/92⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2230/95⁽⁶⁾, fastställdes de verksamma ämnen som skulle bedömas inom ramen för förordning (EEG) nr 3600/92, fastställdes en medlemsstat som skulle fungera som rapporterande medlemsstat när det gällde bedömningen av varje verksamt ämne och fastställdes det vilka producenter av varje verksamt ämne som hade lämnat in en anmälan inom tidsfristen.
- (3) Atrazin är ett av de 89 verksamma ämnen som anges i förordning (EG) nr 933/94.
- (4) I enlighet med artikel 7.1 c i förordning (EEG) nr 3600/92 överlämnade Förenade kungariket, som utsetts till rapporterande medlemsstat, den 11 november 1996 en

rapport till kommissionen om sin utvärdering av de uppgifter som anmälarna överlämnat i enlighet med artikel 6.1 i den förordningen.

- (5) Efter att ha mottagit rapporten från den rapporterande medlemsstaten inledde kommissionen samråd med både medlemsstaternas experter och huvudanmälaren Syngenta, i enlighet med artikel 7.3 i förordning (EEG) nr 3600/92.
- (6) Kommissionen anordnade ett trepartsmöte med den huvudsakliga uppgiftslämnaren och den rapporterande medlemsstaten för detta verksamma ämne den 6 juni 2003.
- (7) Medlemsstaterna och kommissionen har granskat Förenade kungarikets utvärderingsrapport inom ramen för Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa. Resultatet av denna granskning presenterades den 3 oktober 2003 i form av en kommissionsrapport om atrazin.
- (8) Dokumentationen och resultatet av granskningen överlämnades också till Vetenskapliga kommittén för växter. Kommittén ombads yttra sig om de olika aspekterna av en eventuell förorening av grundvattnet genom atrazin. Vetenskapliga kommittén för växter godtog i sitt yttrande⁽⁷⁾ inte de anmälda beräkningarna av koncentrationer i grundvatten. Kommittén anser också att de tillgängliga mätningssuppgifterna inte visar att koncentrationerna av atrazin eller dess nedbrytningsprodukter inte kommer att överstiga 0,1 µg/l i grundvatten, och den förväntar sig att koncentrationerna av atrazin och dess nedbrytningsprodukter inte kommer att överstiga 0,1 µg/l i jord med ett pH-värde över 6.
- (9) Resultatet av de utvärderingar som har gjorts på grundval av inlämnade uppgifter har inte visat att de växtskyddsmedel som innehåller atrazin, med de förslagna användningsföreskrifterna, allmänt uppfyller de krav som anges i artikel 5.1 a och 5.1 b i direktiv 91/414/EEG. Särskilt var de tillgängliga mätningssuppgifterna otillräckliga för att påvisa att koncentrationerna av det verksamma ämnet och dess nedbrytningsprodukter på stora områden inte kommer att överstiga 0,1 µg/l i grundvatten. Dessutom kan det inte garanteras att kontinuerlig användning inom andra områden kommer att möjliggöra tillräcklig förbättring av grundvattnets

⁽¹⁾ EGT L 230, 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 325, 12.12.2003, s. 41.

⁽³⁾ EGT L 366, 15.12.1992, s. 10.

⁽⁴⁾ EGT L 259, 13.10.2000, s. 27.

⁽⁵⁾ EGT L 107, 28.4.1994, s. 8.

⁽⁶⁾ EGT L 225, 22.9.1995, s. 1.

⁽⁷⁾ Opinion of the Scientific Committee on Plants on specific questions from the Commission concerning the evaluation of atrazine in the context of Council Directive 91/414/EEC – SCP/ATRAZINE/002-Final – yttrandet antaget den 30 januari 2003.

kvalitet i de fall där koncentrationerna redan överskrider 0,1 µg/l i grundvatten. Dessa halter av det verksamma ämnet överskrider gränserna i bilaga VI till direktiv 91/414/EEG och skulle ha en icke godtagbar påverkan på grundvattnet.

- (10) Atrazin bör därför inte upptas i bilaga I till direktiv 91/414/EEG.
- (11) Åtgärder bör vidtas för att se till att befintliga godkännanden för växtskyddsmedel med atrazin dras tillbaka inom en föreskriven period och inte förnyas samt att inga nya godkännanden beviljas för sådana produkter.
- (12) Mot bakgrund av uppgifter som inkommit till kommissionen tycks det som om det, i avsaknad av effektiva alternativ för vissa begränsade användningar i vissa medlemsstater, finns behov för vidare användning av det verksamma ämnet så att alternativ kan utvecklas. Det är under rådande omständigheter således motiverat att under strikta förhållanden i syfte att minimera riskerna föreskriva en förlängd period för tillbakadragande av gällande godkännanden för de begränsade användningar som anses behövas då det för närvarande inte existerar några alternativ för bekämpning av skadliga organismer.
- (13) En övergångsperiod under vilken kvarvarande lager av de växtskyddsmedel som innehåller atrazin och som är tillåtna av medlemsstaterna får omhändertas, lagras, släppas ut på marknaden och användas, skall begränsas till högst tolv månader för att kvarvarande lager inte skall användas mer än under en ytterligare växtodlings-säsong.
- (14) Detta beslut påverkar inte de eventuella åtgärder som kommissionen kan komma att vidta i ett senare skede avseende detta verksamma ämne, inom ramen för rådets direktiv 79/117/EEG av den 21 december 1978 om förbud mot att växtskyddsprodukter som innehåller vissa verksamma ämnen släpps ut på marknaden och används⁽¹⁾, senast ändrat genom förordning (EG) nr 807/2003⁽²⁾.
- (15) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Atrazin skall inte upptas som ett verksamt ämne i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall säkerställa följande:

1. Godkännanden av växtskyddsmedel med atrazin skall dras in senast den 10 september 2004.
2. Från och med den 16 mars 2004 får inga godkännanden av växtskyddsmedel som innehåller atrazin beviljas eller förnyas enligt det undantag som anges i artikel 8.2 i direktiv 91/414/EEG.
3. När det gäller de användningar som anges i kolumn B i bilagan får medlemsstaterna i kolumn A behålla godkännanden för växtskyddsmedel med atrazin t.o.m. den 30 juni 2007 under följande förutsättningar:
 - a) Medlemsstaten ser till att sådana växtskyddsmedel som finns kvar på marknaden får en ny märkning som motsvarar de skärpta villkoren för användning.
 - b) Medlemsstaten vidtar alla lämpliga riskminskningsåtgärder för att minska eventuella risker och därigenom säkerställa skyddet för människors och djurs hälsa samt för miljön.
 - c) Medlemsstaten skall se till att seriösa försök görs för att finna alternativa produkter eller metoder för sådana användningar, med hjälp av handlingsplaner.

Den berörda medlemsstaten skall underrätta kommissionen senast den 31 december 2004 om tillämpning av denna punkt och i synnerhet om åtgärder som vidtagits i enlighet med leden a–c, och varje år översända uppskattningar om hur mycket atrazin som använts i enlighet med den här artikeln.

Artikel 3

Alla anstånd som beviljas av medlemsstaterna i enlighet med artikel 4.6 i direktiv 91/414/EEG skall vara så korta som möjligt och får,

- a) för de användningar vilkas godkännanden skall återkallas senast den 10 september 2004, inte gälla längre än till och med den 10 september 2005, och
- b) för de användningar vilkas godkännanden skall återkallas senast den 30 juni 2007, inte gälla längre än till och med den 31 december 2007.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 10 mars 2004.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 33, 8.2.1979, s. 36.

⁽²⁾ EUT L 122, 16.5.2003, s. 36.

BILAGA

Förteckning över godkännanden som avses i artikel 2.3

Kolumn A	Kolumn B
Medlemsstat	Användning
Irland	Majs, skogsbruk
Förenade kungariket	Sockermajs, skogsbruk
Spanien	Majs
Portugal	Majs

KOMMISSIONENS BESLUT**av den 11 mars 2004****om ett frågeformulär för medlemsstaternas rapportering om genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/96/EG om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter (WEEE)***[delgivet med nr K(2004) 714]***(Text av betydelse för EES)**

(2004/249/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/96/EG av den 27 januari 2003 om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska och elektroniska produkter (WEEE) ⁽¹⁾, särskilt artikel 12 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Enligt direktiv 2002/96/EG skall medlemsstaterna till kommissionen sända en rapport om genomförandet av direktivet.
- (2) Rapporten skall i detalj redogöra för hur direktivet införlivats i den nationella lagstiftningen och hur det genomförs. Rapporten skall sammanställas på grundval av frågeformuläret i detta beslut.

- (3) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättas i enlighet med artikel 6 i rådets direktiv 91/692/EEG ⁽²⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Medlemsstaterna skall utarbeta sina rapporter om genomförandet av direktiv 2002/96/EG på grundval av det frågeformulär som ingår i bilagan till detta beslut.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 11 mars 2004.

På kommissionens vägnar
Margot WALLSTRÖM
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 37, 13.2.2003, s. 24. Direktivet ändrat genom direktiv 2003/118/EG (EUT L 345, 31.12.2003, s. 106).

⁽²⁾ EGT L 377, 23.12.1991, s. 48. Direktivet ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

BILAGA

FRÅGEFORMULÄR

för medlemsstaternas rapport om införlivande och genomförande av direktiv 2002/96/EG om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter

Uppgifter som redan tillhandahållits behöver inte upprepas, men det bör i sådana fall uppges när och var uppgifterna lämnats.

1. INFÖRLIVANDE MED NATIONELL LAGSTIFTNING

1.1 Har kommissionen underrättats om de nationella lagar och förordningar genom vilka direktivet om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter införlivas med nationell lagstiftning? (ja/nej)

1.1.1 Om du besvarat fråga 1.1 med "ja", var god redogör närmare för detta.

1.1.2 Om du besvarat fråga 1.1 med "nej", var god motivera.

1.2 Har medlemsstaten införlivat någon av de bestämmelser som förtecknas i artikel 17.3 genom avtal mellan behöriga myndigheter och den berörda sektorn inom näringslivet? (ja/nej)

1.2.1 Om du besvarat fråga 1.2 med "ja", var god redogör närmare för detta.

2. GENOMFÖRANDE AV DIREKTIVET

Uppgifter om separat insamling, återanvändning, återvinning och materialåtervinning lämnas separat i ett format som skall fastställas i enlighet med artikel 12.1 i direktivet.

2.1 Har åtgärder vidtagits rörande utformning av produkter enligt artikel 4? (ja/nej)

2.1.1 Om du besvarat fråga 2.1 med "ja", var god redogör närmare för de åtgärder som vidtagits, inbegripet åtgärder för att tillverkare inte skall förhindra återanvändning av elektriskt och elektroniskt avfall.

2.1.2 Om du besvarat fråga 2.1 med "nej", var god motivera.

2.1.3 Gör en bedömning av de positiva och negativa erfarenheter du gjort med avseende på denna artikel.

2.2 Har det inrättats system som gör det möjligt för slutanvändarna och distributörerna att i enlighet med artikel 5 i direktivet åtminstone avgiftsfritt återlämna elektriskt och elektroniskt avfall? (ja/nej)

2.2.1 Om du har besvarat frågan 2.2 ovan med "ja", var god redogör närmare för detta. Redogörelsen skall omfatta följande:

— En allmän beskrivning av dessa system.

— Hur den avgiftsfria återlämningen till distributörerna på lika för lika-basis genomförs och vilka alternativa bestämmelser i linje med artikel 5.2 b som eventuellt införts.

— Huruvida tillverkare har inrättat och drivit enskilda och/eller kollektiva system för återlämnande av elektriskt och elektroniskt avfall från privathushåll.

— Huruvida särskilda arrangemang gjorts för kontaminerat elektriskt och elektroniskt avfall respektive elektriskt och elektroniskt avfall som inte innehåller de väsentliga komponenterna, och i så fall vilken typ av arrangemang.

— Redogör dessutom för system för insamling av elektriskt och elektroniskt avfall från andra källor än privathushåll.

2.2.2 Om du har besvarat fråga 2.2 med "nej", var god motivera.

2.2.3 Gör en bedömning av de positiva och negativa erfarenheter du gjort i fråga om genomförandet av bestämmelserna i denna artikel.

- 2.3 Har alla nödvändiga åtgärder vidtagits för att sörja för en miljövänlig behandling av elektriskt och elektroniskt avfall i enlighet med artikel 6 i direktivet?
- 2.3.1 Om du har besvarat fråga 2.3 med "ja", var god redogör närmare för detta. Redogörelsen skall omfatta följande:
- En allmän beskrivning av tillgängliga system för behandling av elektriskt och elektroniskt avfall i den berörda medlemsstaten.
 - Om kraven på eller minimikvalitetsnormerna för behandlingen av insamlat elektriskt och elektroniskt avfall i medlemsstaten skiljer sig från eller sträcker sig längre än bilaga II till direktivet, en beskrivning av dessa krav eller normer.
 - Om det undantag från de tillståndskrav som anges i artikel 11.1 b i rådets direktiv 75/442/EEG ⁽¹⁾ tillämpas på återvinningsverksamhet avseende elektriskt och elektroniskt avfall, en beskrivning av de villkor under vilka detta undantag tillämpas och hur inspektionerna enligt artikel 6.2 i direktivet genomförs.
 - Om kraven på anläggningar för lagring och behandling sträcker sig längre än dem som anges i bilaga III, en beskrivning av dessa.
 - En kort beskrivning av de regler, förfaranden och kontroller som tillämpas på elektriskt och elektroniskt avfall som exporteras från gemenskapen, och som skall beaktas när det gäller uppfyllande av skyldigheterna och målen i artikel 7.1 och 7.2 i direktivet, med beaktande av artikel 6.5 i direktivet.
- 2.3.2 Om du har besvarat fråga 2.3 med "nej", var god motivera.
- 2.3.3 Gör en bedömning av de positiva och negativa erfarenheter du gjort i fråga om genomförandet av bestämmelserna i denna artikel.
- 2.4 Har alla nödvändiga åtgärder vidtagits för att sörja för en miljövänlig återanvändning, återvinning och materialåtervinning av elektriskt och elektroniskt avfall i enlighet med artikel 7 i direktivet?
- 2.4.1 Om du har besvarat fråga 2.4 med "ja", var god redogör allmänt för de nationella åtgärderna för att främja målen i fråga om huruvida återanvändning, återvinning och materialåtervinning uppnås.
- 2.4.2 Om du har besvarat fråga 2.4 med "nej", var god motivera.
- 2.4.3 Ange alla åtgärder som vidtagits med avseende på artikel 7.5 i direktivet.
- 2.4.4 Gör en bedömning av de positiva och negativa erfarenheter du gjort i fråga om genomförandet av bestämmelserna i denna artikel.
- 2.5 Har alla nödvändiga åtgärder vidtagits för att sörja för finansieringen av hanteringen av elektriskt och elektroniskt avfall i enlighet med artiklarna 8 och 9 i direktivet?
- 2.5.1 Om du har besvarat fråga 2.5 med "ja", var god redogör närmare för detta. Redogörelsen skall omfatta följande:
- En allmän översikt av arrangemangen för finansieringen i den berörda medlemsstaten och de viktigaste systemen för genomförandet av kravet på finansiering.
 - Detaljerade uppgifter om användningen av synliga avgifter för historiskt avfall från privathushåll, om sådana tillämpas.
 - Detaljerade uppgifter om särskilda arrangemang för tillverkare som tillhandahåller elektriska och elektroniska produkter genom metoder för distanskommunikation, om sådana arrangemang förekommer.
- 2.5.2 Om du har besvarat fråga 2.5 med "nej", var god motivera.
- 2.5.3 Gör en bedömning av de positiva och negativa erfarenheter du gjort i fråga om genomförandet av bestämmelserna i denna artikel.
- 2.6 Har alla nödvändiga åtgärder vidtagits för att informera användare av elektriska och elektroniska produkter och uppmuntra dem att delta i hanteringen av elektriskt och elektroniskt avfall i enlighet med artikel 10 i direktivet?
- 2.6.1 Om du har besvarat fråga 2.6 med "ja", var god redogör närmare för detta.
- 2.6.2 Om du har besvarat fråga 2.6 med "nej", var god motivera.
- 2.6.3 Gör en bedömning av de positiva och negativa erfarenheter du gjort i fråga om genomförandet av bestämmelserna i denna artikel.

⁽¹⁾ EGT L 194, 25.7.1975, s. 39.

- 2.7 Har alla nödvändiga åtgärder vidtagits för att informera anläggningarna för behandling av elektriskt och elektroniskt avfall i enlighet med artikel 11 i direktivet?
- 2.7.1 Om du besvarat fråga 2.7 med "ja", var god redogör närmare särskilt för den typ av information som tillhandahålls och vilka medier som används.
- 2.7.2 Om du besvarat fråga 2.7 med "nej", var god motivera.
- 2.7.3 Gör en bedömning av de positiva och negativa erfarenheter du gjort i fråga om genomförandet av bestämmelserna i denna artikel.
- 2.8 Redogör närmare för de system för inspektion och övervakning som tillämpas i medlemsstaten för att kontrollera att direktivet genomförs korrekt.
-